

Českořebovský zpravodaj

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK MĚSTA ČESKÁ TŘEBOVÁ

www.ceskotrebowskyzpravodaj.cz

ÚNOR 2021

ÚNOROVÝ ZPRAVODAJ

V novinách naleznete rozhovor s Martinem Voleským, novým jednatelem městské společnosti Teza. Dále vám Magdaléna Peterková představí na straně 18 projekt zavádění paliativní péče v Domově pro seniory. Odchovanec českořebovského volejbalu z oddílu TJ Sokol Česká Třebová II. Lukáš Vašina promluvil o tom, jaké to je stát se nejmladším kapitánem extraligy a Ligy mistrů, viz str. 23.

Nechybí stránky věnované vzpomínkám, zprávy z činnosti strážníků městské policie či informace z místních organizací a spolků.

V návaznosti na minulé číslo pokračuje také seriál na téma varhany v České Třebové a okolí i osudy potomků Renčínů v Americe.

Pro zasílání zpráv k otištění nebo námětů na rozhovor používejte prosím e-mail redakce@ceskotrebowskyzpravodaj.cz.

Hana Sychrová, redaktorka

Opravená třída v bývalé základní škole na Lhotce / foto: Jiří Holý

MŠ U STADIONU SE PO DOBU SVÉ REKONSTRUKCE PŘESTĚHUJE DO PROSTORŮ BÝVALÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLY NA LHOTCE

Poslední nezateplenou mateřskou školou v našem městě je MŠ U Stadionu, která se však svého nového kabátu dočká již v průběhu letošního roku. Součástí projektu je také výměna oken, osazení vzduchotechnických rekuperačních jednotek, rekonstrukce sociálních zařízení mateřské školy, osazení fotovoltaických panelů, úpravy vnitřní elektroinstalace a rekonstrukce plynové kotelny. Celkové náklady těchto prací dosáhnou výše 21 200 000 Kč včetně DPH. Necelé dvě třetiny této investiční akce budou hrazeny z městského rozpočtu. Zbývajících 8 300 000 Kč bude spolufinancováno formou dotace ze Státního fondu životního prostředí České republiky. Práce na MŠ U Stadionu započnou již v únoru. Dokončení stavby je pak plánováno v průběhu měsíce srpna. Vzhledem ke skutečnosti, že práce budou probíhat na všech pavilonech MŠ, bylo rozhodnuto, že děti budou po dobu rekonstrukce docházet za předškolní výukou do objektu bývalé základní školy na adrese Lhotka 98, který za tímto účelem v minulém roce prošel rekonstrukcí.

Obsahem rekonstrukce bývalé základní školy na Lhotce bylo hned několik stavebních úprav pro změnu užívání stávající čtyřtřídní základní školy na provizorní mateřskou školu. Bylo zde osazeno nové venkovní ocelové schodiště pro zajištění alternativní únikové

Únikové schodiště

cesty z druhého nadzemního podlaží. Dále zde došlo k vybourání stávajících sociálních zařízení, byly provedeny nové zdravotnické a elektroinstalační rozvody a byly osazeny nové zařizovací předměty dle potřeb mateřské školy. V objektu byly provedeny opravy vnitřních omítek, malby a výměny podlahových krytin. Celá tato rekonstrukce, kterou zhotovitelská firma stihla během pouhých dvou měsíců v závěru minulého roku, přišla městský rozpočet na 2 400 000 Kč včetně DPH. Díky této rekonstrukci bude možné tyto prostory využívat také po odchodu dětí z MŠ U Stadionu, protože již nyní jsou vedena jednání o pronájmu s potencionálním nájemcem, kterým je soukromá ZŠ Na rovině.

Jiří Holý, mediální asistent města

NABÍDKA POMOCI S REGISTRACÍ K OČKOVÁNÍ

Vážení občané, dovolujeme si Vás upozornit, že Odbor sociálních věcí a zdravotnictví MěÚ nabízí pomoc s registrací k očkování proti onemocnění covid-19 **občanům starším 80 let**. Za tímto účelem byla zřízena telefonní linka 465 500 233.

UPOZORNĚNÍ K ÚHRADĚ POPLATKU ZA SVOZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU

Vážení občané, dovolujeme si Vás upozornit, že poplatek za svoz komunálního odpadu lze zaplatit ve lhůtě splatnosti do 30. dubna letošního roku. Sazba poplatku pro letošní rok zůstává stejná jako v letech předchozích, tedy 588 Kč za každého poplatníka.

Poplatek je možné uhradit:

- 1) bezhotovostně na účet 8010-0000826611/0100, ke správnému přiřazení platby je nutné znát variabilní symbol, který se získá na odboru finančním MěÚ, tel. 465 500 136, 465 500 134,
- 2) prostřednictvím SIPO,
- 3) v hotovosti na pokladně Městského úřadu Česká Třebová v jeho úředních hodinách (momentálně Po a St 9:00–11:00 a 14:00–17:00).

Vážení spoluobčané, navzdory všem nepříznivým zprávám, které dennodenně slyšíme ze sdělovacích prostředků, jsem se rozhodla přinést každý měsíc nějakou zprávu dobrou.

MŠ U Stadionu je poslední ze školek, kterou čeká velká rekonstrukce. Dle plánu probíhá v těchto posledních lednových dnech předání stavby a v pondělí 1. 2. začínají práce. Vyklidit celou školku a přestěhovat vše potřebné do náhradních prostor nebylo jednoduché. Paní ředitelka se svým pracovním kolektivem vše zvládla. Moje poděkování patří jí, ale i všem rodičům, kteří nezištně pomohli a přiložili ruku k dílu.

Dobrá zpráva se týká také Sociálních služeb Česká Třebová (SSČT). Na konci roku byly vyhlášeny výsledky programu Spolu až do konce 2020, který se zaměřuje na podporu zavádění paliativní péče v pobytových zařízeních sociálních služeb. SSČT postoupily ze čtyřiceti přihlášených uchazečů do užšího finále a podporu získaly, a to jako jediná organizace v rámci Pardubického kraje. Náš Domov pro seniory tak bude moci zajistit seniorům dostatečnou odbornou péči a důstojný skloněk života, a opět tak přispět ke zkvalitnění poskytovaných služeb.

Vážení občané, v závěru mi dovoluje opět Vám popřát pevné zdraví a hodně sil v této nelehké době.

S úctou

Magdaléna Peterková, starostka města

NOVÝ ROK PŘINESL PRO MOTORISTY V ČESKÉ TŘEBOVÉ ŘADU ZMĚN PŘI JEJICH PARKOVÁNÍ

Od 1. 1. 2021 lze parkovat na vybraných parkovacích místech (parkoviště na Starém náměstí, v Nádražní ulici, v Pražského ulici a u České pošty na Náměstí Jana Perera, kde zůstává nadále zachována také možnost parkovat prvních dvacet minut zdarma s parkovacím kotoučem) uhradit pomocí mobilní aplikace MPLA, která je dostupná ke stažení pro zařízení s operačním systémem Android a iOS. Přístup do aplikace je možný také z webového prohlížeče (doporučeným prohlížečem je Google Chrome) na adrese www.mpla.io. K možnosti uhradit parkovné je možné se dostat také prostřednictvím mapového portálu Mapy.cz. Řidiči v České Třebové tak nejenom nebudou muset vyrážet do centra s připravenou hotovostí, ale při svém případném zdržení mohou parkovné prodloužit bez nutnosti fyzicky dojet na místo svého stání. Možnost platby v hotovosti u parkovacího automatu zůstala na všech zmíněných parkovištích zachována. Systém parkování v podzemním parkovišti na Náměstí Jana Perera zůstane nezměněn. Jedinou inovací na této parkovací ploše bude možnost zaplatit parkování platební kartou díky novým automatům, které budou instalovány v průběhu února. Možnost uhradit parkování prostřednictvím mobilní aplikace bude pro tuto parkovací plochu bude v do-

MĚSTO V PŘEDEŠLÉM ROCE ZREKONSTRUovalo ČTYŘI BYTY NA ULICI ÚSTECKÁ

Celkem čtyři byty v majetku města, které se nachází v prvním patře budovy na adrese Ústecká 205 (nad pobočkou České pošty), procházely rekonstrukcí od jara 2020. Původně se jednalo o pět bytů, ze kterých ovšem jeden nevyhovoval současným požadavkům pro bydlení. Celé patro tak muselo projít změnou dispozic. Výsledkem rekonstrukce jsou čtyři byty o rozměrech 43,19 m², 61, 3 m², 76,24 m² a 87,81 m². Nejmenší z bytů obsahuje ložnici, obývací pokoj, kuchyni s jídelnou, koupelnu s WC a předsíň. Největší z bytů pak může svým budoucím pronajímatelům nabídnout dva pokoje, obývací pokoj, kuchyni, koupelnu, oddělené WC, prostornou halu a předsíň.

Celková cena prací, které se nevyhnuly ani společným prostorům budovy, činila 4 700 000 Kč. Investiční akce, kterou prováděla městská společnost TEZA, byla kompletně hrazena z rozpočtu města. Již v průběhu jara roku 2021 lze očekávat příchod nových obyvatel do nově zrekonstruovaných domácností. Přidělení bytů nájemníkům bude probíhat podle pravidel, která budou v dostatečném předstihu dány veřejnosti na vědomí.

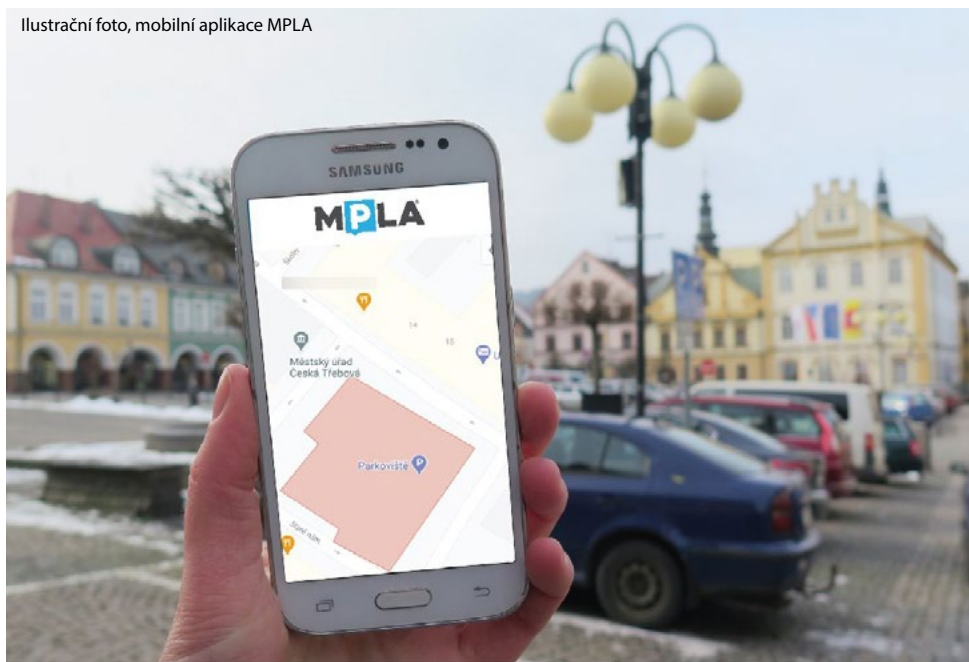
Jiří Holý, mediální asistent města

Rekonstruované byty / foto: Jiří Holý

Ilustrační foto, mobilní aplikace MPLA

hledné době doplněna po vyřešení technických potíží.

Dále upozorňujeme občany, že od 1. 1. 2021 je v platnosti nové Nařízení Rady města Česká Třebová o placeném stání na místních komunikacích, kterou společně s novým ceníkem stání a mapou omezených stání naleznete na webu města www.ceska-trebova.cz. Peníze vybrané za parkování budou přednostně využity pro zlepšení parkovacích podmínek. Jenom na přelomu roku 2020/2021 město vynaložilo na parkovací systémy a značení přes půl milionu korun. Dlouhodobé předplatné parkování pro nerezidenty lze uhradit na hlavní pokladně MěÚ Česká Třebová v její provozní době. Rezidentní karty vydá-

vá odbor dopravy a silničního hospodářství MěÚ po předchozí telefonické domluvě na telefonním čísle 465 500 271. Dopravní značení rezidenčních oblastí bude obnoveno v průběhu tohoto roku prostřednictvím nových značek.

Další změny v parkování je možné očekávat od 1. 1. 2022, kdy bude mezi rezidenční zóny zahrnuta pravděpodobně oblast sídliště Trávník, pokud v této věci dojde k dohodě s obyvateli lokality. Při této příležitosti budou také zhodnoceny a případně upraveny změny v parkování, které proběhly na počátku letošního roku.

Jiří Holý, mediální asistent města

ROZHOVOR S NOVÝM JEDNATELEM MĚSTSKÉ SPOLEČNOSTI TEZA

Přelom roku s sebou mimo jiné přinesl změnu na postu jednatele městské společnosti TEZA s.r.o., která se kromě správy nemovitostí zabývá také prováděním a údržbou staveb, výrobou a prodejem tepla, provozem plynových kotelen, projektováním technických zařízení budov, prováděním technického dozoru a provozem prodejny sortimentu pro vybavení koupelen a sociálních zařízení. Novým jednatelem se stal pan Martin Voleský, který nám v rozhovoru pro ČeskoTřebovský zpravodaj vylíčil svoji představu vedení této městské společnosti.

Mohl byste se našim čtenářům v úvodu rozhovoru krátce představit?

V České Třebové, kde nyní žiji se svojí ženou a dvěma dětmi, jsem vyrůstal i studoval na místním gymnáziu a mám ji moc rád. Následně jsem ve studiu pokračoval na ČVUT v Praze v oboru ekonomika a management. Dlouho jsem se na místní úrovni závodně a nyní už jen volnočasově věnoval sportu, především běžkám, hokejbalu a hokeji. Postupem času jsem vstoupil také do komunální politiky. V roce 2018 jsem byl zvolen do městského zastupitelstva a následně i do rady města, kde jsem setrval až do listopadu minulého roku, tedy do období, kdy jsem na svůj mandát radního rezignoval, abych se mohl plně věnovat práci jednatele městské společnosti a zároveň předešel případným nařčením ze střetu zájmů.

Co Vás přimělo se přihlásit do výběrového řízení na obsazení místa jednatele?

Prvotním impulzem k podání přihlášky na tuto pozici pro mě bylo mé okolí, které mě k této myšlence ponouklo. Následně jsem si uvědomil příležitost, která se nenabízí příliš často, tedy moci svojí prací přispět k rozvoji městské společnosti a zároveň i celého města. Uvědomil jsem si, že bych na tomto místě mohl zúročit své předchozí zkušenosti z působení v orgánech města i předchozího zaměstnání, ve kterém jsem byl sice spokojen, ale při zhodnocení všech pro i proti, mi práce ve prospěch našeho města dávala přeci jen o něco větší smysl.

Jak probíhalo Vaše uvedení do funkce? Měl jste již dostatek času se seznámit s chodem společnosti?

Děkuji za tuto otázku, kterou vnímám jako příležitost poděkovat svému předchůdci, tedy panu Dolečkovi, který mě ještě před nástupem do funkce začal na pravidelných schůzkách zasvěcovat do chodu společnosti, sdílet se mnou potřebné materiály a seznámil mě se zaměstnanci. I v této chvíli je mi pan Doleček k dispozici a je vždy ochoten se mnou konzultovat potřebné záležitosti. Jinak se však samozřejmě se všemi procesy a chodem společnosti stále seznamuji. Ve chvíli, kdy spolu hovoříme jsem na pozici jednatele teprve druhý týden, ale prozatím mám z nového prostředí dobrý pocit, který mě nabíjí optimismem.

Jaké jsou Vaše dlouhodobé cíle ve vedení společnosti?

Jako velmi důležité vnímám kvalitně a dobře převzít společnost a navázat na předchozí vedení, aby byla zachována stabilita, funkčnost a akceschopnost. Jako důležité vnímám řešení personální otázky, a to především u technických profesí, o které bychom rádi rozšířili naše řady. Dále si také kladu za cíl společnost TEZA postupně modernizovat především v oblastech využití IT technologií, technického vybavení, přístupu k zaměstnancům a jejich práci, nebo prezentaci společnosti v rámci jejího mediálního obrazu. Chceme nadále nabízet kvalitní služby, které městská společnost svým zákazníkům poskytuje.

Ted, když známe Vaše dlouhodobé cíle, rád bych se Vás zeptal, jaké kroky za jejich dosažením můžeme očekávat již v letošním roce?

V letošním roce neočekávám příliš mnoho velkých změn. Jak jsem již zmínil dříve, jako důležité vnímám společnost dobře a detailně poznat ve všech jejích úsecích a vzájemných návaznostech a teprve poté přikročit k postupným změnám. Pravidelně konzultujeme s vedoucími pracovníky jednotlivých úseků možnosti rozvoje společnosti a snažíme se maximálně zúžitkovat jejich dlouholeté zkušenosti. V oblasti investic má společnost schválený plán a výhled na další dva až tři roky, ve kterých nás čekají např. modernizace některých doživajících kotelen na jedné straně a na straně druhé pravidelná jednání s vedením města o investicích a opravách týkajících se městského bytového fondu.

V minulém roce se hojně diskutovalo o otázce nakonec neuskutečněné privatizace bytového souboru „Čtverec“. Kontroverze vzbudila především debata o stavu budovy, která je ve správě společnosti TEZA. Jaké investice plánujete v těchto prostorech?

V tomto bytovém souboru již v minulém roce proběhly práce na výměně části dožilé střešní krytiny, konkrétně u třech čísel popisných. V následujících letech počítáme s postupnou opravou střešní krytiny na celém objektu. Jako reálné se také v dohledném časovém horizontu jeví zateplení stěn ve vnitrobloku bytového souboru. O dalších opravách a modernizacích bytového souboru mě ještě čekají jednání s vedením města, ale věřím, že se nám podaří najít řešení, které bude nájemníkům i nadále zaručovat důstojné bydlení.

Za rozhovor děkuje Jiří Holý, mediální asistent města.

Martin Voleský, nový jednatel společnosti TEZA

STAVENIŠTĚ CYKLOSTEZKY DO RYBNÍKA BYLO PŘEDÁNO

Již v listopadu minulého roku bylo zhotoviteli předáno staveniště nové cyklostezky, která propojí Českou Třebovou a nedalekou obec Rybník přes oblast Podhorky. Ještě v závěru roku tak mohly proběhnout některé základní zemní práce, jelikož jejich započítání bylo podmínkou pro udělení dotačního titulu ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Předpokládané náklady na akci jsou 18 150 000 Kč, ze kterých je téměř 10 900 000 Kč považováno za uznatelné. Dotace pokryje celkem 85 % těchto uznatelných nákladů, neboli téměř 9 250 000 Kč. Zbytek uznatelných nákladů bude dle smlouvy o spolupráci města Česká Třebová a obcí Rybník, kterou zastupitelé schválili na svém prvním zasedání v tomto volebním období, hradit naše město. Neuznatelné náklady budou hradit obce dle jejich rozsahu v jednotlivých katastrech. Celková délka cyklostezky by měla být dlouhá přibližně 0,9 kilometru, přičemž v katastru města Česká Třebová budou ležet její dvě třetiny. Součástí projektu je kromě stavby samotné cyklostezky také účelová komunikace s parkovištěm pro osobní vozidla, odpočinkový prostor s lavičkami, stoly a odpadkovými koši, lávka přes řeku, veřejné osvětlení a sadové úpravy. K samotné realizaci stavby bude docházet v průběhu letošního roku. Předpokládáný termín dokončení stavby je konec října 2021.

Jiří Holý, mediální asistent města

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Jednání Zastupitelstva města Česká Třebová je naplánováno na 22. 2. 2021. Usnesení ZM jsou zveřejněna na úřední desce města, v elektronické podobě na adrese www.ceska-trebova.cz. Tamtéž najdete program jednání.

Město Česká Třebová
www.ceska-trebova.cz

CESTA ODPADU ZAČÍNÁ V DOMÁCNOSTI

Ač se pojem předcházení vzniku odpadu v poslední době skloňuje ve všech pádech i médiích, málokdo z nás dokáže žít skutečně bezodpadově. Ba naopak: současná situace zvyšuje množství odpadů v mnoha ohledech – jednorázovými rouškami počínaje, kartonovými obaly z e-shopů konče.

Zvýšení množství odpadů by mělo mít za následek i zintenzivnění jeho třídění. Nejsnadnějším způsobem, jak třídit odpad, je už v místě vzniku, a to ve vašich domácnostech. Tedy už ve chvíli, kdy obal nebo určitá věc dosloužila a my se jí chceme zbavit. Stačí tento obal hned hodit do koše na tříděný odpad. Ze zkušeností vyplývá, že průměrná česká domácnost nejvíce produkuje papír a plasty. Na tyto dva druhy odpadů by měl být prostor pro odkládání největší.

Tím, že odpady třídíme, se uvolní místo v koši na směsný odpad a nemusíme ho vynášet tak často nebo nám vystačí menší koš. Na tomto místě je ovšem důležité rozlišit, k jakému účelu je ta která věc určena, zda se jedná o OBAL nebo o VÝROBEK. Obaly patří do sběrných kontejnerů, výrobky do sběrného dvora. Podívejme se na to konkrétně u plastů: plastové pytlíky, kelímky, láhve, prázdná tuba od zubní pasty... jsou obaly, a patří do sběrných kontejnerů ve městě. Naproti tomu, máme-li rozbitou plastovou židli, která je výrobkem z plastu, zavezeme ji do sběrného dvora, stejně tak použité plastové dětské odrážedlo. Podíváme-li se na sklo, platí stejné pravidlo: skleněná láhev od nápoje a sklenice od okurek jsou obaly, a patří do sběrných kontejnerů ve městě; tabule skla či staré akvárium jsou výrobky ze skla, a ty je třeba dovézt do sběrného dvora. Důvodem pro toto rozlišení je rozdílné složení obalů/výrobků a rozdílný způsob likvidace odpadu.

Důsledně je třeba také rozlišovat komunální a ŽIVNOSTENSKÉ odpady. Odpad, který vzniká z podnikatelské činnosti, nelze odkládat

do veřejné sběrné sítě (kontejnery, sběrný dvůr), která slouží výhradně občanům (fyzickým osobám) – a pozor: toto platí i pro odpad TŘÍDĚNÝ. Tedy – papír, plasty, sklo, kovy vzniklé z vašeho podnikání nepatří do kontejnerů na tříděný odpad rozmístěných po městě a jejich likvidaci je třeba řešit odevzdáním do některých sběrných surovin či přímo do třídírny na skládce. Zneužíváním obecního systému podnikatelskými subjekty dochází k navyšování nákladů na odpadové hospodářství hrazených z městského rozpočtu.

Další povinnosti původců odpadu definuje nový zákon č. 541/2020 Sb. o odpadech a kromě povinnosti předávat odpad pouze oprávněné osobě stanovuje také povinnost průběžně vznik odpadů evidovat.

*Lenka Špaisová, odbor životního prostředí
Městský úřad Česká Třebová*

REKONSTRUKCE SILNICE III/315 (ULICE LIDICKÁ) BUDE V LETOŠNÍM ROCE POKRAČOVAT

Podle sdělení Správy a údržby silnic Pardubického kraje bude v letošním roce pokračovat rekonstrukce silnice III/315 12 na Skuhrov (ulice Lidická).

V nejbližší době budou zahájena jednání mezi Odborem rozvoje města a investic MěÚ a Správou a údržbou silnic Pardubického kraje o koordinaci prací. Znamená to, že celá rekonstrukce včetně chodníků a veřejného osvětlení by měla být v letošním roce hotová. O přijatých opatřeních bude občany informovat jak investor (SÚS PK), tak i město.

Dalibor Zelený, místostarosta města

PŘÍSPĚVEK ZASTUPITELE

JEŠTĚ K MINULÉMU ČLÁNKU

Rád bych se dnes věnoval dořešení svého posledního článku. Byl jsem vyzván Deníkem, abych se vyjádřil. Prý nevím, že sjezdy z pozemku podléhají povolení atd. To jsem nikdy nenapsal. Napsal jsem: „Připomínky se týkaly zejména provedení chodníků a obrubníků, které nepočítalo s tím, že občané zde žijící by rádi na opravenou silnici najížděli ze svých pozemků.“ Šlo pouze o drobnost, a to snížení obrubníků v daných místech. O tom, jak fungují dopravní stavby a výběrová řízení, určitě něco vím. Nenapsal jsem, že to bylo špatně, ani že šlo o zřízení sjezdů. Jsem rád, že je Podbranská opravená. Ale mrzí mne, že odezva od pana Mikoleckého v jeho Deníku byla napsána jednostranně a nebyla mi nabídnuta možnost se vyjádřit. Tudíž tak činím zde. Článek nebyl mířen proti rekonstrukci, ale byl veden snahou upozornit na to, co jsme všichni napříč stranami slibovali před volbami, tedy větší transparentnost a otevření komunikace radnice s občany. To bylo i smyslem článku. Myslel jsem, že toto panu Mikoleckému jako zkušenému novináři nemusí vysvětlovat. Radnice by měla komunikovat nejen v nutném zákonném minimu, ale naopak všemi dostupnými kanály. Máme městský web a Facebook a další možnosti. A je nutné je využívat, i když to přinese více práce a zákon to neukládá. Informace dostupné pro všechny, o to nám šlo a jde pořád. Chceme totiž, aby volební program nebyl jen pohádkou pro občany, ale závazkem. Jsme Piráti. Budoucnost řešíme teď.

Jiří Ducháček, Česká pirátská strana

ZPRÁVY Z LINKY 156

KRADL, ABY LÉPE VIDĚL

Dne 2. 12. 2020 v 7:45 hodin vyjela hlídka MP do supermarketu KAUFAND, kde ostraha zadržela zákazníka při krádeži zboží. Na místě hlídka MP zjistila, že se jedná o V. L., který odcizil brýle na čtení. Za své jednání byl odměněn v příkazním řízení.

JEZDILI BEZ VĚDOMÍ MAJITELE

Dne 9. 12. 2020 v odpoledních hodinách vyjela hlídka na oznámení, že v prostoru Serpentýn je odstavené osobní vozidlo. Šetřením na místě bylo zjištěno, že vozidlo bylo odcizeno. Na místo byla přivolána Policie ČR, která si věc na místě převzala.

PROHÁNĚLI SE JAKO NA PRÉRII

Dne 14. 12. 2020 v odpoledních hodinách při kontrolní činnosti zjistila hlídka MP na Serpentýnách volně se pohybující koně. Na základě místní znalosti byl kontaktován majitel koní, který je sháněl již od časných ranních hodin. Kone si zajistil a věc byla vyřízena na místě.

CHTĚLA SE LÍBIT

Dne 15. 12. 2020 po dvanácté hodině vyjela hlídka MP na oznámení do supermarketu KAUFAND, kde ostraha zajistila zákaznici při odcizení zboží. Na místě hlídka MP zjistila, že se zřejmě chtěla parádit, protože si vzala sponky do vlasů, které u pokladny již nezaplatila. Věc byla vyřešena na místě v příkazním řízení.

NELÍBILO SE MU V OHRADĚ, TAK ODEŠEL NA PROCHÁZKU

Dne 16. 12. 2020 ve 13:14 hodin bylo oznámeno na služebnu MP, že v prostoru u hřbitova na Parníku se pohybuje býček. Hlídka MP vyjela na místo, kde zjistila, že býček se pohybuje po komunikaci. Na základě místní znalosti byla kontaktována chovatelka, která si býčka zajistila a odvedla zpět do ohrady. Věc byla vyřízena na místě.

VYŠLA SI V NOCI NA PROCHÁZKU

Dne 20. 12. 2020 v 2:30 hodin zjistila hlídka MP při kontrolní činnosti na ulici Pražského osobu, která se procházela, ačkoliv dle nařízení vlády v této době platil zákaz vycházení. Osoba byla poučena a porušení nařízení vlády bylo vyřešeno na místě.

Petr Vencel, velitel MP

Českotřebovský zpravodaj

Uzávěrka příštího čísla

je 14. února 2021.

redakce@ceskotrebovskyzpravodaj.cz

www.ceskotrebovskyzpravodaj.cz

ŽIVOTNÍ JUBILEUM LEDEN – DOPLNĚNÍ

91 let

Slezák Josef 25. 1. 1930 Česká Třebová**ŽIVOTNÍ JUBILEA V ÚNORU
OSLAUVÍ TITO OBČANĚ**

70 let

Štarman Miloslav 1. 2. 1951 Česká Třebová**Tobišková Jaroslava** 2. 2. 1951 Parník**Hruška Miroslav** 3. 2. 1951 Česká Třebová**Krpatová Ludmila** 12. 2. 1951 Česká Třebová**Rybička Ladislav** 15. 2. 1951 Česká Třebová**Posel Jaroslav** 26. 2. 1951 Lhotka**Hrdlička Miloslav** 27. 2. 1951 Česká Třebová**Kovářová Věra** 28. 2. 1951 Parník

75 let

Kárský Jiří 7. 2. 1946 Lhotka**Kubicová Jiřina** 15. 2. 1946 Lhotka**Hovorková Jana** 17. 2. 1946 Lhotka**Šlapal Lubomír** 28. 2. 1946 Skuhrov

80 let

Mikolecký Robert 9. 2. 1941 Česká Třebová**Štusáková Jaroslava** 16. 2. 1941 Česká Třebová**Schleiss Petr** 20. 2. 1941 Česká Třebová**Luňáček Štěpán** 28. 2. 1941 Česká Třebová

90 let

Halamková Jitka 10. 2. 1931 Česká Třebová**Jasanská Blanka** 24. 2. 1931 Parník

91 let

Veselá Květoslava 13. 2. 1930 Česká Třebová**Vašinová Libuše** 14. 2. 1930 Česká Třebová

96 let

Simon Augustin 4. 2. 1925 Česká Třebová*Gratulujeme a přejeme pevné zdraví.***ZLATÁ SVATBA**

Srdečně blahopřejeme manželům Evě a Františku Prejslerovým, kteří oslavili 15. 1. 2021 50. výročí uzavření manželství.

Do dalších společných let hodně zdraví, štěstí, lásky, spokojenosti a pohody na důchodové dovolené, kterou tráví ve vzdálené Itálii, přeje maminka Marie Pávková, dcery Monika, Kateřina, Lenka a syn Patrik spolu s rodinami. To vše přejí i všichni spolužáci 6–9. B třídy ZŠ Ústecká na Parníku ročník 1963–1967, kteří stáli na počátku jejich vztahu a též hodně pamatují.

Pardubický kraj
pardubickykraj.cz.

**NECHOĎTE – VOLEJTE –
PODEJTE**

Vzhledem k omezení provozu finančních úřadů v souvislosti s aktuální epidemickou situací, ve vazbě na příslušná rozhodnutí Vlády České republiky a protiepidemická opatření vyhlášená Ministerstvem zdravotnictví České republiky, **Finanční úřad pro Pardubický kraj zveřejňuje telefonní čísla, na kterých Vám nabízí informace a pomoc s vyplněním daňových přiznání k dani z nemovitých věcí tak, aby nedocházelo k osobnímu kontaktu mezi Vámi a zaměstnanci správce daně na finančním úřadě a na jeho územních pracovištích (dále jen „ÚP“).**

ÚP v Chrudimi, 469 658 111

ÚP v Pardubicích, 466 033 500

ÚP v Svitavách, 461 553 111

ÚP v Ústí nad Orlicí, 465 550 111

ÚP ve Vysokém Mýtě, 465 454 111

ÚP v Žamberku, 465 678 111

Vyřizující územní pracoviště je určeno především podle místa pobytu poplatníka.

Ve věci daně z nemovitých věcí se Vám zaměstnanci Finančního úřadu pro Pardubický kraj budou na uvedených telefonních číslech věnovat ve dnech **od 4. ledna 2021 do 5. února 2021 každý pracovní den**, vždy v době:

pondělí, středa 8:00–16:30 hod.**úterý, čtvrtek 8:00–15:00 hod.****pátek 8:00–13:30 hod.***Ondřej Vašátko***ROSA RODINNÉ CENTRUM**

Začátek roku se v Rose nese v duchu oprav stropů po zatékání, popraskaných stěn a malování. Postupně takto ožila kočárkárna, WC, chodba a nyní přichází na řadu zrcadlová herna. Velká herna a kancelář si na svou opravu budou muset počkat. Pevně věříme, že se dočkají ještě tento rok.

Vzhledem k aktuální situaci probíhá online cvičení a další program pro těhotné ženy pod vedením mentorované dudy a porodní asistentky Bc. Lenky Jasanské. Informace o možnostech právě pro Vás získáte na tel: 703 362 303, či e-mail. adrese: lejamaterstvi@gmail.com.

Těšíme se, že hned, jakmile uklidíme Rosu po výmalbě, Vám snad budeme moci otevřít naše dveře v plném rozsahu našeho programu.

Sledujte nás na Facebooku Rosa rodinné centrum, popřípadě si volejte o aktuální informace o dění v Rose. Aktivity budou probíhat v souladu s aktuálními nařízeními vlády.

**DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE
KAMARÁD****FILMOVÝ FESTIVAL**

Dům dětí a mládeže Kamarád ve spolupráci s Kulturním centrem v České Třebové připravuje pro děti a rodiče Filmový festival. Konat se bude v týdnu od 15. 2. do 19. 2. 2021.

V případě nepříznivé epidemiologické situace může být akce zrušena.

Připravujeme:

17.–19. 3. 2021 Bazar dětského oblečení

16.–17. 4. 2021 Cykloburza

Dům dětí a mládeže Kamarád

Sadová 1385, Česká Třebová

<https://ddmkamarad.eu/>E-mail: ddm.kamarad@centrum.cz

VARHANY POTŘEBUJÍ PRAVIDELNĚ „VĚTRAT PLÍCE“

V lednovém zpravodaji jsme mluvili s varhaníkem Janem Lorenцем o varhanách v kostele sv. Jakuba v České Třebové. Protože nebylo řečeno vše, ještě se k nim vrátíme, a až poté se přesuneme do nedaleké rotundy sv. Kateřiny a poutní kaple Panny Marie Pomocné na Horách.

Minulý rok byl kvůli vládním restrikcím na kulturu poněkud chudý. Přesto však svatojakubské varhany zněly a znít budou i v roce 2021.

Všechno zlé je k něčemu dobré. Proto bych rád zmínil iniciativu ředitelky městského muzea Mgr. Jany Voleské, která přišla s inovací, jak využít varhany při mluveném podcastu (tj. audio záznamu a jeho vysílání). A tak jsme natočili nejprve v listopadu v rotundě sv. Kateřiny a následně v prosinci v kostele sv. Jakuba komponované naučně-historické pořady s živými varhanními vstupy. Kromě toho, že to byla pro mě nová zkušenost, mě zejména bavilo bezprostředně reagovat hudbou na mluvený dialog. V prvním případě se jednalo o pět improvizací napříč styly (gotika, renesance, baroko, klasicismus, současnost). V druhém případě, na svatojakubských varhanách, měly hudební vstupy odrážet život na místním kúru od vzniku empírového kostela (1800) až do současnosti. Po letném seznámení se s archivní pozůstalostí kúru sv. Jakuba v badatelně městského muzea jsem vytipoval tři ukázky na motivy místních ředitelů kúru nebo autorů zde hraných: Martin Broulík (klasicismus), Robert Führer (romantismus) a Jindřich Praveček (20. století). Oba pořady jsou k vyslechnutí na webu městského muzea: <http://mmct.cz/>.

Stran koncertů budou svatojakubské varhany znít na festivalu Antonína Bennewitze na jaře i na varhanním festivalu Zdeňka Pololánika na podzim.

Program obou se částečně přesunuje z loňského roku 2020. Varhanní festival bude zahájen slavnostním koncertem k počtě svého patrona v sobotu 11. září sborovými a varhanními skladbami Zdeňka Pololánika. Více podrobností o nadcházejícím ročníku varhanního festivalu prozradíme v příštím čísle seriálu. Další pravidelnou akcí je Noc kostelů (poslední pátek v květnu), kdy jsou do chrámu páně zváni všichni „zvědavci“ i pravidelní „štamgasti“, aby se dozvěděli něco více o historii a místních uměleckých skvostech hmotných i nehmotných. K těm posledním patří i varhanní hudba. Pokud budu osloven, rád se těchto večerních varhanních půlhodin, jako již několikrát, ujmu. V neposlední řadě je možné varhany slyšet na místních bohoslužbách i při jiných liturgických příležitostech a možná, kdo ví, i při dalších netušených inovativních programech jako např. výše zmíněného městského muzea.

Další nástroj v dobrém stavu a plně funkční se nachází v rotundě sv. Kateřiny. Jen stručně k jeho historii.

Původ varhan je prakticky zahalen tajemstvím. Víme, že byly postaveny někdy v polovině 18. století, avšak neznámo kým. Jedná se o tzv. varhanní pozitiv, což je typ menších varhan zpravidla bez varhanního pedálu. Je vybaven šesti registry, osazen mechanickou trakturou, dvěma klínovými měchy, které lze „tahať“ ručně nebo ovládat elektrickým motorem. V roce 2006 byly varhany kompletně zrestaurované firmou Poukar-Eliš. Josef Poukar je českotřebovský varhanář s licencií NPÚ na restaurování historických nástrojů. Nutné je podtrhnout, že v době zahájení oprav byly varhany torzem a mistrům varhanářům se podařilo nástroj doslova vzkřísit z popela.

Co je na nich výjimečného?

Neodpustím si malou zastávku u ladění a teploty těchto varhan. Možná to bude takové mini okénko pro matematiky, fyziky a akustiky. Laděním rozumíme výšku komorního „a“. Ta je podle dochovaných délek píšťal $a_1 = 444$ Hz, tedy jen velmi nepatrně nad dnešní konvenční normou. Teplotura se týká poroporcí mezi jednotlivými tóny. Místní teplotura je velmi stručně řečeno někde uprostřed mezi přirozenou harmonickou na jedné straně a mezi umělou rovnoměrnou „equal tuning“ na straně druhé. Matematici znají pojem harmonická řada či posloupnost: $1, 1/2, 1/3, 1/4, 1/5$ atd. V hudbě to odpovídá poměru tónů (intervalům), např. při dělení struny. To je při-

Varhany v kostele sv. Jakuba

Noc kostelů v rotundě sv. Kateřiny / foto: Michal Horák

rozený zákon dokonale, chcete-li „božsky“, znějících souzvuků. Jenže praktická harmonie využívaná v klasické hudbě (lidský konstrukt) je poněkud komplexnější a nevyhne se úpravám některých souzvuků, které mírně rozladí (kóma), aby ty kýžené zněly „božsky“. V případě místních varhan jsou preferované tercie a její obraty. A k tomu účelu byla vybrána jedna z mnoha v 18. století oblíbených teplotur, konkrétně „Kirnberger III“. Při hře barokní a klasicistní literatury dává vyniknout půvabným charakteristikám jednotlivých tónin. Naopak při hře novějších skladeb s komplikovanějšími modulacemi mohou varhany působit jakoby rozladěně. Každopádně praxe temperování je dokladem umění našich předků mistrů varhanářů a my Českotřebované máme to štěstí, že se můžeme při poslechu varhan v rotundě dotknout něčeho, co rezonuje s přirozeným zákonem světa.

Mají menší varhany jistá omezení, co se repertoáru týče?

Máte pravdu, rozsah je omezen jen na čtyři oktávy (C-c3) a navíc se zde vyskytuje tzv. krátká oktáva: z úsporných důvodů jsou vynechány spodní C, Cis, Dis, Fis a Gis, což může nezalého varhaníka nepřijemně při hře překvapit. V době, kdy varhany vznikly, však byla „krátká oktáva“ v našich zeměpisných šířkách běžnou varhanářskou praxí. Jsou tu ale i přednosti místního pozitivu: již zmínované temperované ladění, jedinečná barva rejstříků a umění jejich kombinování, mechanická velmi citlivá traktura jako stvořená pro jemnou artikulační hru.

Přináší nějaké komplikace jejich umístění v rotundě?

V dramaturgii koncertního programu mohou místní varhany hrát sólový recitál, i když jsou „malé“. V takovém případě se volí repertoár přiměřený povaze nástroje. Jenže ten je pro opravdové „fajnšmekry“: polyfonní baroko italské a jihoněmecké. Poněkud populárnější klasicismus je pro dnešního běžného posluchače už stravitelnější. Bach se tady na varhany hrát prakticky nedá, anebo jen s četnými úpravami. Já osobně mám takové recitálové programy moc rád, ale bohužel nejsem v „sále“ sám :-). Proto je vhodné zařazovat komorní hudbu. Najednou však vyvstává problém, kam s hudebníky. Budou na kúru u varhan, a tím pádem zmizí z očí diváků, anebo se postaví dolů před

oltář, a nebudou mít kontakt s varhanami? To je dilema, které jako dramaturg řeším každý rok. Jedna věc však nezklame nikdy. V „Kateřině“ je vždy vyprodáno! Ano, při čtyřiceti obsazených židlích je „sál“ vyprodáný a pořadatelé jsou spokojeni ;).

Jaký se vám vybaví neopakovatelný zážitek z rotundy?

Zážitkem je vždy, když varhaník přistoupí k místnímu nástroji s pokorou a respektem a zvolí program „na míru“ prostoru kaple i varhanám, přičemž využije všech jejich předností. Pak to není nabubřelý koncert prázdné virtuozity a ohrané „klasiky“, ale hotové pohlázení pro duši. Naštěstí takoví varhaníci existují. Vzpomínám na krásné koncerty Jiříny Dvořákové-Marešové, Pavla Černého a dalších.

Nejkrásnější zážitek mám asi z roku 2017, kdy v rotundě vystoupil na Pololáníkově festivalu pařížský vokální kvartet Vox in Rama, s kterým jsem alternoval na varhany. Tento ansámbl dokáže při zpěvu ladit přirozeně, což se velmi blížilo teplotuře místních varhan, o které jsem mluvil. Když takový souzvuk zazní, kde kvinta je přesně 2/3, kvarta 3/4 nebo tercie 4/5, řízne to a projede vám tělem pocit blaha. U klavíru to možné není. Těžko se to popisuje, to se musí zažít!

A do třetice všeho dobrého...

Varhany v kapli Panny Marie Pomocné na Horách jsou malým jednomanuálovým nástrojem s pedálem. Čítají šest rejstříků. Varhany postavila firma Rieger v roce 1939. V současné době se varhany využívají především k doprovodu místních bohoslužeb. Během roku je to bohužel spíše příležitostně (výjimkou jsou pravidelné bohoslužby v letních měsících), což není pro nástroj dobře. Je dobré vědět, že varhany potřebují pravidelně „větrat plíce“ (je to přece „orgán“) a absence hry jim nesvědčí. Když se k tomu přidají ještě klimatické výkyvy (teplota, vlhkost) a choulostivá pneumatická varhanní traktura s výpustkou, mohou i vypovědět službu. Dispozičně jde o nástroj spíše romantický a jako takový je jediný svého druhu ve městě i okolí. I přesto, že se nejedná o nijak zásadně výjimečný riegrovský opus, zasloužil by si nástroj pravidelnější zacházení, revizi i využití.

Za rozhovor děkuje Hana Sychrová.

Exkurze mladých varhaníků v rotundě sv. Kateřiny

OHLÉDNUTÍ ZA KYNOLOGICKOU SEZÓNOU 2020 V ZKO JAVORKA

I když loňská opatření postihla ve velké míře i kynologický sport, zvláště vrcholový, můžeme konstatovat, že v ZKO Javorka patřila sezona 2020 k velmi vydařeným – na poli závodním i v roli pořadatelů.

Mluvíme především o mládežnické kategorii, která v naší organizaci hraje prim – naším oddílem prošel velký počet úspěšných mládežníků, trénujeme Krajské reprezentační družstvo a naše členka Iveta Skalická již třetí volební období ve funkci předsedy republikové Komise mládeže zpracovává jeden úspěšný projekt za druhým.

Na jaře jsme sice museli oželeť pořádání úspěšné soutěže Junior Open, ale podařilo se nám přesunout její hlavní součást – MR mládeže a juniorů Obedience na konec září. Akci sice provázelo velice studené, deštivé a blátivé počasí, které z týmů dělalo doslova hnědé koule, ale úspěch byl obrovský. Náš nováček Simona Hlávková s mladým německým ovčákem Vingem i přes velmi krátkou tréninkovou přípravu zvítězila v kategorii OB-Z a Karolína Hyláková s borderkolii India na ve třídě OB 2 porazila i juniorské závodníky a již počtvrté získala titul Mladý mistr OB. Doposud zůstal nepokořen její rekord – zisk tohoto titulu v pouhých 9 letech, i když tato disciplína patří k těm nejnáročnějším.

Tento tým zabodoval ještě jednou, a to ve stopařských nominacích, kde Karolína s Indym získala 2. místa v hlavní kategorii opět postoupila na MR mládeže a juniorů stopařů. Tento start na ni ještě čeká, akce musela být kvůli podzimním opatřením přesunuta na květen 2021.

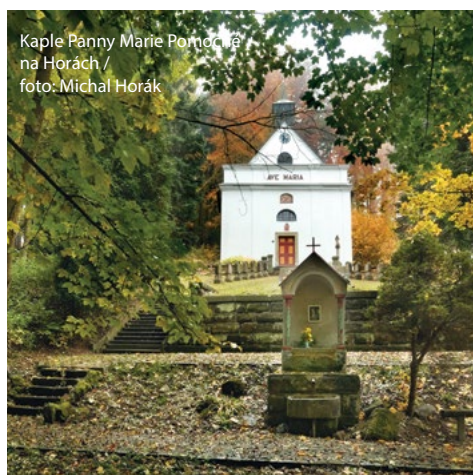
I v roli pořadatelů akcí pro mládež můžeme být s loňskou sezonou spokojeni. I přes veškerá omezení, která nás provázela, jsme úspěšně a bez jakýchkoliv problémů uspořádali dva mládežnické tábory – pro ČKS Celorepublikový tábor talentované mládeže a již 20. ročník vlastního projektu pro naše Repre družstvo i naprosté nováčky s nejšířším zaměřením u nás – kynologie doslova od A do Z. Obou akcí se k překvapení zúčastnil nadstandardní počet dětí s porovnáním s lety minulými.

Nejvíce si ovšem vážíme možnosti uspořádat letní Mistrovství mládeže a juniorů všestranných. Akcí jsme byli pověřeni již potřetí, opět proběhla pod osobní záštitou hejtmana Pardubického kraje a za velké podpory města Česká Třebová v krásném areálu FK Pod Jeřenicí. Předsedkyně KM I. Skalická musela z důvodů nejrůznějších omezení pro ČKS zcela přepracovat celý nominační koncept. A konečný výsledek? Nejvyšší počet účastníků v celé historii ČKS, tedy od roku 1990, i přes velké vedro vynikající výsledky srovnatelné s dospělými závodníky a ze strany médií i kynologů z celé ČR označení tohoto MR za nejpohodovější akci roku. Spokojenost s novými Směrnici byla tak velká, že zůstávají v platnosti i pro další ročníky.

V této sezoně jsme zvládli i další soutěžní akce – především oblíbený Seriál Obedience – složený ze dvou samostatných soutěží, který proběhl opět pod osobní záštitou 1. náměstka hejtmana Pk Ing. Romana Línka. I na těchto závodech startoval maximální počet týmů. S velkým vypětím jsme uspořádali zkoušky Dogdancingu doslova před podzimním „zavřením dveří“. A netypicky v prosinci pak dvoudenní zkoušky těsně před poslední loňskou „stopkou“, a to s téměř stoprocentní úspěšností.

V této pro sport velmi problematické době má vrcholová kynologie menší výhodu v tom, že pro dosažení co nejlepších výkonů je třeba pracovat především na základě speciálních individuálních tréninků (tréninkové srovnávací semináře jsme bohužel museli rušit), což je ale velmi náročné pro trenéry. Naše metodika je v tomto směru zpracovaná do nejmenších detailů a s ohledem na rozdílnost týmů. Jinak to nejde, protože psí závodní kariéra je velice krátká, unikát, kterým byl například pes z naší ZKO Dark Gymor, jenž na MR a MS startoval celých 11 let, se opravdu „rodí“ zcela výjimečně. Rovněž pro mladé psovody je vynechání byť jedné sezóny pohromou, několik měsíců může znamenat nutný přestup do Juniorské kategorie. To byly hlavní důvody, proč jsme se rozhodli, i přes velkou náročnost, doslova bojovat o každou loňskou akci. A jsme velice rádi, že se vše vydařilo k velké spokojenosti všech zúčastněných i přihlížejících.

ZKO Javorka

Kaple Panny Marie Pomocné na Horách / foto: Michal Horák

SPOŘITELNA MĚSTA ČESKÁ TŘEBOVÁ

Dlouhých pětadevadesát let jsme chodili do spořitelny, sídlící v její honosné budově v Hýblově ulici. Skutečnost, která se zdála, že bude trvat na věčné časy. Až prosinec 2020 ukázal, že všechno může být jinak. Naše českotřebovská pobočka České spořitelny, sídlící dosud v domě čp. 72, který se nachází v soukromém vlastnictví, změnila své působení a počátkem prosince letošního roku přesídlila do pronajatých prostor v domě čp. 33 na Starém náměstí, kde v meziválečném období sídlila úřadovna Živnostenské záložny. Tato skutečnost je zdejšími občany velmi těžce přijata a na novinku si řada z nás nemůže zvyknout.

Dovolte mi tedy vzpomínat na naši „starou“ spořitelnu, tak jak jsme ji znali a jak nám všem utkvěla v paměti. Cílem tohoto článku není její kompletní historie, přináší jen několik vzpomínek, které mi utkvěly v paměti, nebo jsem je slyšel vyprávět pamětníky. V roce 1904 zde byla otevřena Spořitelna města Česká Třebová. O její založení se přičinil zdejší lékárník Ph.Mr. Adolf Jan Zapský, rytíř ze Zap, majitel lékárny v domě čp. 48 na Starém náměstí. Svě první sídlo spořitelna nalezla v přízemí budovy dívčích škol na Starém náměstí (dnes budova MÚ). Nápis SPOŘITELNA je zachycen na řadě místních pohlednic náměstí. Rytíř Zapský se stal po jejím založení předsedou ředitelství. V čele ústavu v dalších letech stáli postupně již ředitelé. Těmi zde byli: Václav Král, Antonín V. Pišta, Jaroslav Auterský a František Mrkvička, který se později stal vedoucím českotřebovské pobočky již zestátněné spořitelny. Jeho vystřídal Zdeněk Marek a poté Alena Smolová. V roce 1924 se začala psát novodobá historie ústavu. Byl vykoupěn Hruškův dům čp. 72 v Hýblově ulici, který byl zbořen. Na jeho místě a také tam, kde bývala rozlehlá zahrada domu a přilehlé objekty obchodu uhlím Otakara Hrušky, byl postaven vlastní palác spořitelny, zřízena nová ulice, nazvaná U Spořitelny, a část parcely byla prodána na stavbu

Horákovy knihtiskárny. O novostavbě spořitelny máme dochované svědectví v ročence spořitelny z roku 1925. Z textu je jasné, co spořitelni budova pro město a jeho občany znamenala. Z textu vyjímáme: „Nemůžeme nezapomenouti důležitého okamžiku pro náš ústav, že v tomto roce přestěhuje se spořitelna do vlastního stánku – nového reprezentačního domu – postaveného z vlastních prostředků, t. j. fondů, které jsou za 21 let činnosti nastřádány a majetkem spořitelny, aby v něm dále plnila svůj úkol jako ústav všeobecně prospěšný, sloužící všemu občanstvu ve městě i okolí. Doufáme, že v novém vlastním působišti, kterého tak nutně k rozkvětu našeho ústavu potřebujeme, budeme ve šlechetných snahách plně podporováni každým, kdo má zájem na hospodářském povznesení našeho města i okolí a nemáme jiného přání, než pokračovati v poctivé práci, sloužící zájmům všech vrstev obyvatelstva bez ohledu na stavovskou příslušnost jako dosud.“

Ve vzpomínuté ročence je v seznamu zaměstnanců ústavu uveden tehdejší úředník a pozdější ředitel ústavu František Mrkvička (* 17. 2. 1904 Holice, † 5. 8. 1997 Ústí nad Orlicí), kterého jsem osobně znal, jelikož byl naším sousedem na sídlišti Křib. Pan Mrkvička, znamenitý lyžař a dlouholetý člen Sokola, mi často o spořitelně vyprávěl. V paměti zůstalo několik útržků těchto vzpomínek: „Nalevo od vstupních dveří spořitelny bývala výkladní skříň, kde byla ve dne i v noci, aniž by ji někdo ukradl, vystavena sbírka zlatých mincí ve dvojím provedení, rub a líc. A bez jakéhokoliv alarmu. Do spořitelny jednou za rok docházel zdejší knihář, aby zde svázal tzv. Zlatou knihu spořitelny, v kůži vázanou a kaligraficky vedenou, do níž byly zapisovány významné události z dějin ústavu. Nesměla opustit ústav, proto knihář docházel sem. Kde tyto věci skončili, ví dnes snad jen Bůh.“ Spořitelna měla několik dominant. Ty jsem jako kluk, vždy když jsem tam spolu s rodiči

zavítal, obdivoval. Byly to především svítící pouliční hodiny, které i v noci ukazovaly přesný čas. Umístěny byly nade dveřmi budovy. Druhé hodiny, tzv. orloj, stávaly ve vestibulu ústavu, hned vpravo za vstupními dveřmi, v tmavé, prosklené skřini. Dnes se nachází v soukromém vlastnictví. Pastvou pro oči byla samotná hala. Původní dřevěné přepážky s leptanými a zabrušovanými skly, na sloupech v obložení umístěné psací pultíky se zásuvkou na tužky, určené pro klienty, měly také své kouzlo. Kožená sedací souprava určená pro klienty byla také velkou dekorací. Vše doplňovala sbírka obrazů – originálů, umístěných jak v hale samotné, tak i v ředitelně. Nejzajímavějšími byly obrazy Starého náměstí (autor K. J. Sigmund) a obraz rolníka s kosou. Jako žák asi třetí třídy ZDŠ Tyršovo náměstí jsem se mohl spolu se třídou také zúčastnit exkurze do spořitelny, kterou zajistila zde pracující maminka mé spolužačky Jany. Tehdy jsme navštívili také trezor v přízemí budovy.

Spořitelna snad od dob svého založení vedla ke střežení také děti. Bylo běžným jevem, že dítě dostalo od kmotra či rodičů při narození vkusně provedenou dárkovou vkladní knížku, vytištěnou stejně jako zmíněné ročenky v knihtiskárně našeho strýce Josefa Štusáka. Jeden exemplář dostal i můj tatínek od svého strýce Jana Šillera. Dodnes ji mám schovanou. Později spořitelna dávala dětem ke střežení kovové pokladničky s názvem ústavu a dvěma otvory, na mince a bankovky. Ke střežení ale byly dětem rodiči dávány také další pokladničky. Na to v prosinci 2020 vzpomínala paní Magda Poldaufová: „Jako holka jsem měla pokladničku a do ní spořila drobné mince. Tenkrát mívala spořitelna asi jednou za rok otevřeno v neděli. Dodnes si vzpomínám, jak jsem tam s pokladničkou v doprovodu maminky přišla. Chvilí jsem čekala a pak mě ten pán za „pultem“ vyzval, abych přistoupila k přepážce. Byl to pan ředitel Mrkvička. Nebyla to obyčejná přepážka. Ta úplně vlevo v rohu byla výjimečná. Měla ještě vnitřní ohraničený prostor tvořený pultem a třemi stěnami členěnými na vysoké obdélníky, které byly dole z tmavého dřeva a nahore ze skla se zabrušenými okraji. Bylo to prostě nádherné. Byl tam velký psací stůl a nějaké skříňky. Víc jsem neviděla, protože moje hlava byla těsně nad pultem přepážky. Dodnes si vybavuji ten slavnostní pocit, když ten pán malým klíčkem odemkl moji hliníkovou pokladničku, vysypal mince a něco málo bankovek a s vážným výrazem začal beze spěchu radit mince podle hodnoty. Připadala jsem si nesmírně důležitá. Byly to moje roční úspory. Nakonec byl pult posetý poslušně seřazenými mincemi, pán je spočítal a naposled přičetl hodnotu bankovek. Výslednou cifru zapsal plnicím perem do vkladní knížky. Desky měla z bílého atlasu a písme-na byla zlatá. Pamatuji se, že jsem tam měla 111,33 Kčs. Tehdy platily ještě i halěře. Návštěva spořitelny byla pro mě svátkem. Příště už jsem tam chodila výhradně sama.“

pokračování na další straně >

SPOŘITELNA MĚSTA ČESKÁ TŘEBOVÁ

pokračování z předchozí strany >

Za mého dětství jsem chodil do spořitelny „fasovat“ k okénku dětem určené propagační materiály jako karty s obrázky ptáků, ryb, stromů, obrázky kluka Spořínka, záložky do knih a rozvrhy hodin. Další reklamy ze spořitelny mi vozila teta Eva, mamčinčina sestra, zaměstnaná ve spořitelně v Napajedlích. Za příspěví českotřebovské spořitelny bylo také vybudováno bývalé zdejší městské koupaliště v Křivolíku. Ve spořitelně vzniklo také několik bytů. Do roku 1971 zde žil spolu s manželkou František Mrkvička, v dalším bytě žila vdova po bývalém řediteli, Růžena Auterská, která se znala s mojí babičkou. Dále zde žili úředník spořitelny Hugo Šrámek s manželkou Martou, rozenou Bartoškovou, Dagmar Fajřřová a další nájemníci. Připomeňme ještě, že na boční straně budovy spořitelny, vedle vrat, bývalo v minulosti sídlo poštovního úřadu. Pamětníci si ještě dodnes pamatují na zde stávající poštovní vozy s koňmi. To bylo velkým lákadlem pro kolemjdoucí děti. Spořitelna města Česká Třebová již od dob svého založení, tedy od roku 1904, používala vlastní vkladní knížky, vázané obvykle do desek červené barvy. Klientům byly rozdávány také obaly na vkladní knížky s fotografií ústavu a záložky knih. Svě účty zde mívala řada třebovských podnikatelů. Budova spořitelny jako jedna z dominant města se v meziválečných letech objevovala na zdejších pohlednicích. Taková bývala spořitelna v dobách našeho dětství a mládí. Nyní můžeme již jenom vzpomínat.

Martin Šebela

KULTURNÍ CENTRUM

NOVÉ NÁHRADNÍ TERMÍNY:

Divadelní předplatné:

Relativita – z 26. 1. 2021 na 25. 5. 2021

I muži mají své dny (BONUS) z 15. 1. 2021 na 4. 6. 2021

Kruh přátel hudby:

KPH 19/20 – Kalliope trio Prague z 5. 1. 2021 na 1. 4. 2021

KPH 20/21 – Ostrý + Ježková + Mašek z 19. 11. 2020 na 18. 5. 2021

Tenorová antidepresiva z 10. 12. 2020 na 10. 6. 2021

Ostatní termíny v jednání. Sledujte prosím naše webové stránky: www.kcct.cz/program

YOUTUBE VYSÍLÁNÍ

KULTURNÍHO CENTRA ČESKÁ TŘEBOVÁ – ÚNOR 2021

3. 2. Středa 20:00 Večer s Českotřebovským deníkem 4

Galerie osobností města <https://youtu.be/2mUmKzZelA0>

5. 2. Pátek 20:00 Večer s Českotřebovským deníkem 5

Vzpomínka na Vánoce 2020 <https://youtu.be/FdGDts0GfTc>

6. 2. Sobota 9:00 Jabkancová pouť 2015

Záznam z Jabkancové pouti v České Třebové

<https://youtu.be/BOT2iaQvDfw>

10. 2. Středa 20:00 Večer s Českotřebovským deníkem 6

Přehled výstavní činnosti za rok 2020

12. 2. Pátek 20:00 Večer s Karlem Kubištou 8

Cyklus snímků z tvorby Českotřebováka Karla Kubišty

13. 2. Sobota 9:00 Jabkancová pouť 2016

Záznam z Jabkancové pouti v České Třebové

<https://youtu.be/zZz9mgTsbpQ>

17. 2. Středa 20:00 Večer s Českotřebovským deníkem 7

Přehled koncertní činnosti za rok 2020

19. 2. Pátek 20:00 Večer s Karlem Kubištou 9

Cyklus snímků z tvorby Českotřebováka Karla Kubišty

20. 2. Sobota 9:00 Jabkancová pouť 2017

Záznam z Jabkancové pouti v České Třebové

<https://youtu.be/DRcwVJuQUdc>

24. 2. Středa 20:00 Večer s Českotřebovským deníkem 8

Přehled sportovní činnosti za rok 2020

26. 2. Pátek 20:00 Večer s Karlem Kubištou 10

Cyklus snímků z tvorby Českotřebováka Karla Kubišty

27. 2. Sobota 9:00 Jabkancová pouť 2006

Záznam z Jabkancové pouti v České Třebové

<https://youtu.be/74sxl6Ftr6Q>

VSTUPNÉ / ZDARMA

Upozornění! Z důvodu dodržení autorské licence bude 30 minut po skončení uvedených pořadů link zneplatněn. Prosíme proto, abyste pořad začali sledovat co nejdříve času začátku vysílání, jinak se může stát, že se vám video po zneplatnění linku zastaví a už nepůjde přehrát.

Uzávěrka příštího čísla
je 14. února 2021
redakce@ceskotrebovskyzpravodaj.cz

NĚKOLIK OTÁZEK PRO HOBOJISTKU BARBORU TRNČÍKOVOU, ZÁSTUPKYNĚ SLAVIC TRIA, PŘED ÚNOROVÝM KONCERTEM KRUHU PŘÁTEL HUDBY ČESKÁ TŘEBOVÁ

Jak se stane, že dívce učaruje hra na hoboj?

Od malička jsem vyrůstala se zobcovou flétnou v ruce. Po přijetí na Gymnázium Jana Nerudy s hudebním zaměřením mi však bylo doporučeno začít se věnovat nějakému perspektivnějšímu nástroji pro uplatnění v hudbě. Na vyzkoušení jsem dostala hoboj a lesní roh. Na hoboj se mi hned podařilo vyloudit kloudnější zvuk a také mě fascinovalo jeho „lízátko“ – jak jsem tehdy nazývala hobojový strojek. A tak bylo jasno. Hobojové strojky mne fascinují dodnes!

Jak a kdy vzniklo Slavic Trio?

Slavic Trio jsme se rozhodli založit s dlouholetými přáteli klarinetistou Annou Sysovou a fagotistou Petrem Sedlákem při společném působení v Akademii komorní hudby vedené violoncellistou Tomášem Jamníkem. V létě 2018 jsme poprvé odehráli společný koncert na kolonádě v Poděbradech – bylo to speciální pozdněvečerní Nocturno při svíčkách, kde jsme provedli Goldbergovy variace J. S. Bacha. Byl to pro nás magický zážitek, a proto jsme se rozhodli ve společném hraní pokračovat.

Řekněte nám o něm něco bližšího.

Hned po několika týdnech společného hraní a nastudování hodně nového repertoáru se nám podařilo vyhrát komorní soutěž v italském městě Chieri. Tento úspěch nás přesvědčil, že jsme se vydali dobrou cestou, a povzbudil nás v další práci. Ta nebyla vždy jednoduchá vzhledem k tomu, že jsme každý studovali školy v jiných zemích – Petr v Anglii a Anna ve Švýcarsku. Přesto jsme byli vždy motivováni dál společně hrát a dařilo se nám plánovat dohromady termíny, kdy jsme intenzivně pracovali a připravovali repertoár na delší dobu dopředu.

Účastníte se rádi interpretačních soutěží a jste v nich úspěšní?

Rádi si určujeme cíle, ke kterým směřujeme naše úsilí, ať už jde o soutěž či koncert. Motivuje nás to k detailní práci, usnadňuje plánování a pomáhá tvarovat jakousi cestu. V loňském roce jsme se stali laureáty soutěže Nadace Bohuslava Martinů, kde jsme museli odehrát čtyřicetiminutový program hudby v kuse, což pro nás byla výzva. Každý soutěžní výstup bereme jako příležitost ke koncertnímu vystoupení a oslovení posluchačů. Vždy máme největší radost, když se na sebe dokážeme na pódiu vzájemně napojit a společně si hudbu prožít. Ocenění už je jen třešničkou navrch.

Jak jako mladí muzikanti prožíváte „dobu covidovou“?

Myslím, že je to pro nás velmi náročná doba, vzhledem k tomu, že ještě nemáme dostudované vysoké školy. V těchto chvílích bychom všichni měli intenzivně pracovat na programech na naše absolventské koncerty – avšak tato příprava je pozastavena kvůli uzavření škol. Bohužel je jisté, že naše generace bude tímto již téměř ročním výpadkem poznamenána. Pravidelný osobní kontakt s pedagogem, společná motivace se spolužáky, pravidelné zkoušky s klavírem, hraní v ansámblech a orchestrech – to je jen krátký výčet zcela nenahraditelných činností, které muzikant potřebuje ke zdokonalování a které teď chybí. Tento prostor se částečně dá využít jiným způsobem: naplnit ho přemýšlením o hudbě a o tom, jaké má klasická hudba a živé umění v současné době místo. Také je zde prostor k načerpání inspirace, ke které se mohou umělci později vracet a rozdávat ji lidem. Ale ve všem musí být balanc. Je nutné se již vrátit zpět do zkušeben a na koncertní pódia, jinak bude kultura poznamenána na mnoho dalších let.

Dle vašich facebookových stránek jste vcelku v kurzu. Na podzim jste museli zrušit hodně koncertů. Co vás v této době žije?

Bohužel ano, naše jarní i podzimní turné po republice byla zrušena a s nimi odpadla i část našich příjmů. Ti, kdo nejsou zaměstnáni v orchestrech nebo vzdělávacích institucích, se ze dne na den ocitli bez příjmů a kompenzační částka od státu nemohla tento výpadek pokrýt. Proto bylo mnoho muzikantů nuceno najít si dočasně jiné zaměstnání, kupř. Petr pracoval ve skladu prodejny Lidl, aby byl schopný dál financovat své studium v Londýně.

Slavic trio

Velká část posluchačů včetně politiků vnímá pouze hudební výstup – tedy koncert. Ale už nevidí, že před ním je potřeba skladby nacvičit, vypilovat, udržovat a učit se nové a nové, což obnáší téměř nepřetržitě cvičit a cvičit. Co si myslíte o opatřeních, která mají pomoci umělcům přežít tuto nelehkou dobu, a o vnímání tohoto problému veřejností?

Jistě je dobře, že určitá podpora vznikla. Návrh byl však nedokonalý: částky nedosahovaly výše uniklých příjmů a podpora se nedostala ke všem, kteří ji potřebovali. Proto vzniklo několik záslužných iniciativ (Sdružení umělců klasiky SUK, Muzikanti volná noha ad.), které sháněly podporu pro nejvíce zasažené kolegy. U veřejnosti panuje přesvědčení, že by umělci měli vzít lopatu do ruky a jít pracovat. Poté by však bylo pravděpodobné, že už se ke svému nástroji nebudou moct nikdy vrátit, po desítkách let každodenního trénování jemné motoriky a estetického citění by roční výpadek byl nenapravitelný. Jistě by veřejnost nechtěla být operována doktorem, který rok neměl v ruce skalpel. A takové ztráty by pro kulturu byly fatální.

Jaký je to pocit prvně koncertovat v pražském Rudolfinu?

Jistě pro každého odzbrojující v jakémkoli věku. Rudolfinum je koncertní síň s nejlepší akustikou v České republice. Česká filharmonie zde pod taktovkou samotného Antonína Dvořáka provedla v roce 1896 svůj historicky první koncert. V této budově se zkrátka psala historie, která jako by byla stále uložena v těch mramorových zdech a promlouvala k nám. Rudolfinum je svou majestátností bezbřehou inspirací pro každého umělce.

Jaké jsou před Slavic Triem nadcházející cíle a kam byste to chtěli s hudbou dotáhnout?

Žádné konkrétní cíle nemáme. Nejvíce si přejeme, abychom mohli opět hrát před publikem, které vytváří tak nenahraditelnou atmosféru živých koncertů. A abychom nacházeli ve společném hraní inspiraci a potěšení co nejdéle.

Na co se v podání Slavic Tria můžeme těšit?

Jistě to bude hudba klasiků – Beethovena a Haydna, ale také neotřelá skladba českých autorů 20. století, které uvádíme s hrdostí na kvalitní české hudební tvorby!

Děkuji za rozhovor. Jaroslav Plocek

Koncert Slavic Tria se v případě příznivé koronavirové situace uskuteční v úterý 16. února 2021 od 19:00 hodin v českotřebovské Malé scéně.

Sledujte plakáty a informace Kulturního centra Česká Třebová!

RENČINOVÉ Z ÚSTECKO-ORLICKA V AMERICĚ 2. ČÁST

Foto: JAN RENČIN s rodinou 1879

Jan Renčín z Dlouhé Třebové směřoval roku 1862 bez „přestupní stanice“ hned do Minnesoty. Mladý stát ležící na hranicích s Kanadou v oblasti Velkých jezer novému obyvatelstvu potřeboval. Plnohodnotným 32. státem USA se stal až roku 1858. Na území, které je téměř třikrát větší než dnešní Česká republika (225 161 km²), žilo tehdy jen minimum obyvatel. Úžasná scenérie „země deseti tisíců jezer“ s půvabným oficiálním mottem „Hvězda severu“ nebyla přitom hlavním lákadlem evropských přistěhovalců. Jejich cílem se stal v 60. letech hlavně préríjní obilný pás táhnoucí se v jižní části země. Vedle úrodné půdy se slibnými podmínkami pro pěstování kukuřice, obilí všeho druhu a chov dobytka, nabídl tehdy novým farmářům úspěšný existenční start federální zákon z roku 1862. Tzv. Homestead Act umožnil žadatelům získat po prokázání sedmi let trvalého pobytu až 160 akrů (téměř 67 ha) státní půdy bezúplatně, pouze za minimální úřední poplatek.

Do této zaslíbené země přijel čtyřicátník Jan Renčín s manželkou Kateřinou a třemi dětmi. Lze říci, že jeli vlastně tak trochu mezi sousedy, kteří jim už v předchozích letech prošlapali cestičku. České obyvatelstvo z východních Čech se zde úspěšně rozrůstalo. **Například v okolí městečka pojmenovaného na počest staré vlasti Litomyšl, hlavně kolem osady Nejsvětějšího srdce Páně, bylo v roce 1865 usazeno už 350 rodin z kraje od Litomyšle, Dolní Dobruče, Dlouhé Třebové, České Třebové, Přívratu, Němčic a Svinné, přičemž první osadníci sem přibyli v roce 1853.** Byli to podle historiků bratři Antonín, Jan a František Sýkorovi, Václav Vaňous, Josef Hudrle, Antonín Fisher, František Skalický, Bernard Pírk, Josef Skalický, Josef Klekar, Jiří a František Motlové. Postupně přijížděli další sedláci s rodinami: Stránský, Wacek, Habermann, Kabát, Mašek, Wenzl, Šouba, Hondl, Kasper, Kaplan, Ripka. Usazovali se zde jak Češi, tak jejich německy mluvící krajané, kteří společně vytvářeli katolické komunity. Dalo by se říci, že zde bylo několik „českých okresů“ s obcemi a městečky pojmenovanými „po česku“. Většinou existují dodnes. Vedle zmiňované Litomyšle to je Nová Praha, v okrese Pierce se nachází zase obec Cermna aj. Prvními pionýry usazenými ve vedlejší okrese Steele kolem městečka Owatona, kam mířil právě Jan Renčín, byli sousedé Antonín Kubát, Benjamin Fišer, Antonín Sýkora a Jan Zedník. Dále Josef Kaplan a Antonín Šimek, Jan Kovář, František Kubišta a Jan Pávek. Již jen většina příjmení naznačuje, odkud sem přijeli.

FARMÁŘ A VOJÁK JAN RENČÍN (1825–1905)

Jan Renčín se usadil na přelomu let 1862 a 1863 v obci Somerset, právě u Owatony. Stejně jako mnoho dalších ho hnala za moře touha po lepším existenčním uplatnění. Pocházel z mnohočetné rodiny drobných zemědělců, navíc se narodil jako nemanželský potomek. Přišel na svět 10. prosince 1825 v Hrušové č. 21 u Vysokého Mýta, jeho další roky jsou nicméně spojeny s Dlouhou

Třebovou. Otec Johan Renčín (*1802) se při svém sňatku s Annou Jeništovou v roce 1827 k nemanželskému výhonku přiznal a Jan tak vyrůstal s dobrou desítkou dalších polordých sourozenců. Z domova odešel při prvním sňatku, jeho manželka bohužel zhruba po roce bezdětného manželství zemřela. V listopadu 1855 si třicetiletý vdovec Renčín bere v Dlouhé Třebové za ženu Kateřinu Kubištovou (8. listopadu 1832), dceru místních usedlíků Františka Kubišty a Anny Šoubové z čísla 59.

První tři malé ratolesti si Renčínovi přivezli do Ameriky z Čech. Byli to Barbora (1856), Františka (1858) a Jan (1860). Manželka Kateřina musela evidentně překonávat nepřijemnosti námořní cesty v pozeňnaném stavu. Dcerka Rosalia Renčin se totiž narodila krátce po příjezdu dne 11. 12. 1862 už ve Státech. Za moře odjela i část manželčiných příbuzných. Zejména její dvojče Barbora s manželem Janem Kovářem, jakož i její starší bratr Ignác Kubišta.

Příjezd Renčínových je zasazen do atmosféry války Jihu proti Severu, které se s velkým nasazením účastnily i jednotky mladého státu včetně řady novopečených osadníků. Dodnes je oslavován 1. dobrovolnický pluk minnesotské infanterie. Konce bojů se účastnil na straně Unie i farmář Jan Renčín. Přestože šlo už jen o menší šarvátky, byl to pro něj v jeho věku 40 let trochu riskantní podnik, hlavně když vezmeme v úvahu, že doma bylo pět hladových krků. Přihlásil se v březnu 1865 jako dobrovolník právě do onoho slavného pluku. Vojenská anabáze Janovi sice v témže roce skončila, nicméně historické anály hovoří o tom, že mu později (1888) byla přiznána armádní penze, a to s poznámkou „za invaliditu“.

Nejen dochovaná fotografie Johna Renčina a jeho velké rodiny hovoří o tom, že to byl, řečeno dnešním jazykem, fešák s pěknou tváří, hustou kšticí a pěstěným vousem. Soupiska rekrutů nás informuje, že měl modré oči, hnědé vlasy a tmavou pleť. Byl na svou dobu poměrně vysoký, bez pár milimetrů měřil 180 cm, což přišlo armádní krejčí o trochu

draž kvůli uniformě v „nadměrné velikosti“. Několikaměsíční služba byla pro jeho rodinu spolu s půdou získanou na základě nového zákona v zásadě slušným příspěvkem do začátku. John si „válkou“ vydělal minimálně na pár koní, což představovalo tehdy kolem stovky dolarů. Za službu platili vojáci měsíční žold ve výši 33,33 USD. Přestože utrpěl zranění, nijak nepříznivě se to nepodepsalo na jeho dalších životních osudech, rodinných i pracovních. Během necelých deseti let se na jejich farmě narodilo ještě šest potomků: Frank, Anton, Agnes, Anna Frances, Eva Kateřina a jako poslední Mary Josephine (1874–1954).

V roce 1880 žilo v Sommersetu, kde farmáři, na 130 rodin, z nichž mnohé pocházely z Čech. Janovy děti tak měly kde vybírat své partnery. Barbora se provdala za Jana Kvasničku, Františka za Vincenta Wencla, nejstarší John si vzal Cecilii Žákovou. Rosalie se vdala za Ferdinanda Remerta, Frank se oženil s Emilií Hondl, Agnes se provdala za Johna Šoubu a Anna za Franka J. Kaspera. Eva Kateřina zůstala svobodná. Nejmladší syn Anton zemřel předčasně v roce 1889. Zajímavý je osud poslední dcery Mary, která se v roce 1895 provdala za stejnojmenného mládence, sousedova syna Jana Františka Renčina. Jeho rodiči byli Anton Renčín a Františka Seykorová z Dlouhé Třebové.

John Renčín se určitě těšil dobrému zdraví, hospodařil ostatně ještě se sedmi křížky na krku. Podle testamentu se domohl značného jmění. Pouze polnosti byly odhadnuty na více než 13 tisíc dolarů. Poslední vůli pořídil až 18. června 1902. Svým dcerám odkázal po tisíci dolarech v hotovosti, po stovce vnukům od zesnulé dcery Barbory. Po smrti choti Kateřiny (1919) byla půda rozdělena rovným dílem mezi všechny děti. Jan Renčín zemřel 24. srpna 1905 ve věku nedožitých 80 let. Odpočívá na hřbitově Nejsvětějšího Srdce Páně v obci Owatonna. Sem byla poté uložena i choť Kateřina. Nositeli rodového jména jsou dodnes potomci jeho synů Johna a Franka Renčínových.

Hana Havlová

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Provoz knihovny se řídí nařízením vlády ČR a Protiepidemickým systémem ČR (PES). Snažíme se všemi silami zachovat funkčnost služeb, takže o čtení nepřijedete ani v nejvyšším stupni protiepidemického systému (PES). **V 5. stupni PES nabízíme bezkontaktní rozvoz knih. Ve 4. stupni PES je možné provozovat výdejní okénko.**

Rozhodli jsme se plošně neprodlužovat výpůjčky, protože některé knihy jsme neviděli již několik měsíců a chceme je půjčit i dalším čtenářům. Vracet můžete do našich dvou biblioboxů, bezpečně a kdykoli. Pokud potřebujete výpůjčky prodloužit, můžete to provést přes své čtenářské konto, e-mailem nebo po telefonu. Rozhodně se nemusíte bát pokut. Když vás urgujeme, tak nám jde pouze o vrácení titulů, které máte delší dobu. Jestli existují důvody, proč je vrátit nemůžete, stačí nám napsat nebo zavolat a společně najdeme řešení. Také v této době se potřebujeme ujistit, že naše dokumenty i vy jste v pořádku.

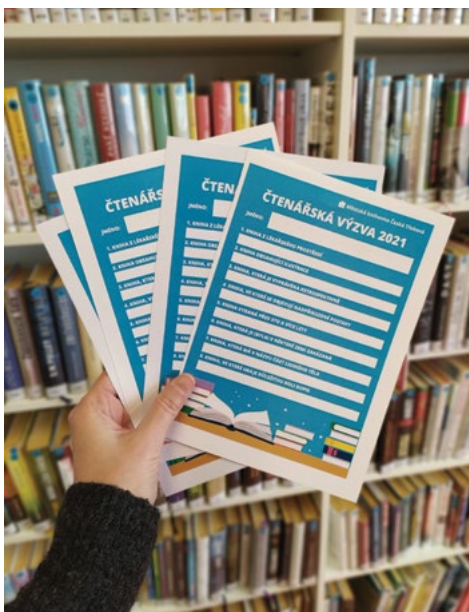
Pro aktuální informace sledujte knihovnu na Facebooku, stránky www.moderniknihovna.cz, psát můžete na info@moderniknihovna.cz nebo volejte 732 756 827 nebo 605 125 323.

JAK ZAPLATIT REGISTRACI, KDYŽ JE KNIHOVNA UZAVŘENA PRO VEŘEJNOST?

Chcete i nadále využívat služeb knihovny, objednávat si knihy do rozvozu, ale v uplynulých týdnech vám vypršela registrace? Zaplaťte bezhotovostně.

Kontaktujte nás e-mailem nebo telefonicky. Obratem vám pošleme údaje potřebné k platbě (číslo účtu, variabilní symbol a částku, kterou máte uhradit dle kategorie – dítě, student, dospělý, senior nebo skupinová sleva).

Po přijetí platby vám bude prodloužena registrace na následujících 12 měsících. Prosíme vás také o nahlášení, pokud se změnil kontaktní údaje (adresa, telefon, e-mail). Jestli se nekomarádíte s elektronickým bankovníctvím, vyřešíme to až při vaší osobní návštěvě knihovny. Až se situace zlepší a bude povoleno výdejní okénko nebo úplné otevření knihovny pro čtenáře, bude opět možná platba registrace v hotovosti.

ČTENÁŘSKÁ VÝZVA PRO DOSPĚLÉ ČTENÁŘE NA ROK 2021

Chcete objevit zábavnou formou nové a zajímavé knihy? Chcete čelit výzvě? Přečtete v průběhu celého roku dvacet knih podle témat, která pro letošní rok vytvořila Databáze knih <http://www.ctenarskavyzva.cz/>.

1. Kniha z lékařského prostředí
2. Kniha obsahující ilustrace
3. Kniha, která je vyprávěna retrospektivně
4. Kniha, ve které se objevují nadpřirozené postavy
5. Kniha vydaná před sto a více lety
6. Kniha, která je (byla) v některé zemi zakázaná
7. Kniha, která má v názvu část lidského těla
8. Kniha, ve které hraje důležitou roli dopis
9. Kniha, kterou jste objevili díky Databázi knih
10. Kniha o známé české osobnosti
11. Kniha, kterou po přečtení někomu darujete
12. Kniha, jejíž děj se odehrává na vesnici
13. Kniha, jejíž název se skládá z 21 písmen
14. Kniha s pruhovanou obálkou
15. Kniha, jejíž název je i jménem hlavní postavy
16. Kniha do 15. místa v některém žebříčku na Databázi knih
17. Kniha poprvé vydaná v roce 2021 (nová kniha)
18. Kniha z prostředí, ve kterém bych se nechtěl(a) ocitnout
19. Kniha, která má na obálce srdce
20. Kniha, jejíž hlavní hrdina pracuje se zvířaty

Vyberte v knihovním katalogu nebo se zeptejte knihovnic. Pokud je pro vás 20 knih za rok hodně, vyberte si pouze témata, která se vám líbí.

Na náruživé a soutěživé čtenáře možná čeká i nějaká odměna. Podmínkou je půjčení knih do výzvy v knihovně.

Přijímáte výzvu? Stáhněte si čtenářskou kartu z webu moderniknihovna.cz a odevzdejte ji vyplněnou do 3. ledna 2022.

Provoz knihovny se řídí Protiepidemickým systémem ČR (PES):

1. stupeň - knihovna otevřena pro veřejnost
2. stupeň - knihovna otevřena pro veřejnost
3. stupeň - knihovna otevřena pro veřejnost
4. stupeň - výdejní okénko + rozvoz knih
5. stupeň - rozvoz knih

Městská knihovna Česká Třebová

Další podrobnosti na www.moderniknihovna.cz

BEZKONTAKTNÍ ROZVOZ KNIH

V 5. stupni PES nabízíme bezkontaktní rozvoz knih.

Je knihovna zavřená, ale vy chcete číst? Chcete si s rodinou zahrát deskovou hru? Vyberte si tituly a my vám je přivezeme. Služba je bezplatná a je určena registrovaným čtenářům. Objednání knih, audioknih, deskových her a časopisů je možné přes formulář na stránkách knihovny <https://moderniknihovna.cz/cs/sluzby/bezkontaktni-rozvoz-knih> nebo telefonicky na tel. 732 756 827.

Rozvoz probíhá v úterý a ve čtvrtek dopoledne mezi 9 až 11 hodinou a odpoledne od 16 do 18 hodin v České Třebové, včetně částí Kozlov, Skuhrov a Svinná. Rozvoz do okolních obcí dle domluvy.

Vracení knih, časopisů a audioknih je možné pouze do biblioboxů. Vracení deskových her dle domluvy.

VÝDEJ PŘEDEM OBJEDNANÝCH KNIH PŘES „OKÉNKO“

Ve 4. stupni PES je možné provozovat výdejní okénko.

Objednání knih, audioknih, deskových her a časopisů je možné přes formulář na stránkách knihovny nebo telefonicky. My ověříme dostupnost objednaných titulů, připravíme balíček a dáme vám vědět SMS zprávou. Připravenou objednávku si můžete přijít vyzvednout v tuto dobu:

- pondělí 8:00–11:00 a 15:00–18:00,
- úterý 8:00–11:00,
- středa 8:00–11:00 a 15:00–18:00,
- čtvrtek 8:00–11:00 a 15:00–18:00,
- pátek 8:00–11:00 hodin.

Výdejní okénko na pobožce Parník:

- středa 8:00–11:00 a 15:00–18:00.

Přes výdejové okénko můžeme podle nařízení vlády vydávat pouze předem objednané knihy. Nelze tedy na místě provádět objednávku.

CESTOVÁNÍ S KNIHOU V ROCE 2020

Půjčování knih z knihovničky-piana v hale českotřebovského nádraží bez výpůjční lhůty začalo 21. března 2016. Stále věříme, že veřejná knihovnička vede k rozšíření čtenářství mezi lidmi a ukrácení času na cestách.

Přestože rok 2020 nepřál cestování a pohyb studentů do škol a dospělých do zaměstnání byl omezen, v průběhu loňského roku jsme napočítali 5 485 knih, které putovaly přes knihovnu do sdílené knihovničky. Jednalo se o knihy vyřazené nejen z Městské knihovny Česká Třebová, ale i o dary či pozůstalosti čtenářů. Víme, že mnoho dalších knih dali čtenáři do knihovničky, aby udělali radost dalším, ale ty už nedokážeme spočítat. Děkujeme, že nám pomáháte v projektu pokračovat.

Jsmo na Facebooku jako @knihanacestu (Kniha na cestu Česká Třebová). Staňte se fanouškem a napište nám, kam s vámi kniha cestovala nebo pokud zjistíte, že v pianu nejsou knihy. Zaměstnanci knihovny obvykle jednou týdně provádí zásobování knihovničky-piana.

DEVĚT NOVÝCH JOSEFÍKŮ ANEB SBÍRKY MĚSTSKÉHO MUZEA ČESKÁ TŘEBOVÁ SE OPĚT ROZROSTLY

Na samém závěru roku 2020 se podařilo Městskému muzeu Česká Třebová zakoupit kolekci devíti prací českotřebovského rodáka a významného restaurátora i autora monumentálních architektonických realizací Jiřího Josefíka. Impulsem k tomuto nákupu – z něhož se níže podepsaná upřímně raduje – byla výstava, která pod titulem *Dělal jsem toho moře... Restaurátor a umělec Jiří Josefík* přibližovala dílo této neuvěřitelně činorodé osobnosti. Výstava organizačně, realizačně i finančně mimořádně náročná chtěla představit Josefíka jako výtvarníka architektury (výmalba Betlémské kaple v Praze, řada sgrafit i nástěnných maleb, vitráže pro kostel v Řetově, řešení betonové fasády karlovarského hotelu Thermal aj.) a zejména restaurátora evropského formátu. Bohužel její trvání bylo po třech týdnech přerušeno koronavirovou situací, takže úsilí všech, kteří se na přípravě výstavy podíleli, od autorek přes realizátorský tým, nebylo zúžitkováno bezesbýtkem.

Jen drobnou kompenzací této zpřetrhané výstavy (pro níž se podařilo zapůjčit od čtyř institucí celkem 11 unikátních, převážně barokních uměleckých děl restaurovaných J. Josefíkem) je podcast zveřejněný na muzejních stránkách (a stále přístupný), v němž autorka těchto řádků hovoří na josefíkovské téma s paní doktorkou Vladislavou Říhovou, pracovnící Fakulty restaurování Univerzity Pardubice, která byla spoluautorkou zmíněné českotřebovské výstavy.

Vedle vzpomenuť galerijních zápůjček byly v muzejních prostorách v rámci výstavy prezentovány fotografie, dokumenty, korespondence a restaurátorská dokumentace Jiřího Josefíka, a to ze sbírek už zmíněné litomyšlské restaurátorské fakulty. A konečně čtyři výstavní místnosti naplnily kreslířské a malířské práce Josefíka, které vznikly od 40. do 60. let 20. století. Naprostá většina pocházela z majetku Terezy Josefíkové, restaurátorky dcery. Naprostá většina nebyla dosud nikdy nikde k vidění. A právě z této kolekce se podařilo celkem devět kusů zakoupit.

Josefíkovská akvizice obnáší dvě kresby, tři akvarely a čtyři oleje. V případě kreseb jde o portrétní školní práce, které prozrazují autorovy vynikající kreslířské dovednosti a také schopnost psychologického vhledu do rozpoložení zobrazovaného (Podobizna mladé ženy, uhel, papír). Olejové portréty vynikají soustředěným zaujetím pro téma a lehkou štětcovou prací (Autoportrét, Podobizna otce, obojí olej, karton). Konečně nadživotní návrhy okenních vitráží (tři kusy na téma Kalvárie, z nich zde reprodukována Matka bolestná, akvarelové barvy, papír) jsou dokladem naplněných Josefíkových monumentální ambicí. Podle těchto návrhů vznikly 1957 vitráže tří závěrových oken v řetovském kostele sv. Máří Magdalény.

Jiří Josefík zemřel r. 2006. Jeho jméno dnes bezesporu zdobí seznam nejlepších československých restaurátorů všech dob, čímž se tento odborník i umělec řadí mezi významné českotřebovské rodáky 20. století. S hlubokým uspokojením mohu konstatovat, že díky loňské výstavě a prosincové akvizici disponuje muzeum Josefíkova rodného města důstojným souborem jeho výtvarných prací. Doufám, že bude brzy možné předložit je nejen českotřebovské uměnilovně veřejnosti.

Ludmila Kesselgruberová

MĚSTSKÉ MUZEUM

Muzeum a TIC jsou na základě platných protiepidemických opatření až do odvolání uzavřeny.

Plánovaná výstava Včela - nositelka života se uskuteční v náhradním termínu.

Badatelna je v provozu, dotazy jsou vyřizovány telefonicky (na čísle 731 604 848) nebo prostřednictvím e-mailu (pekova@mmct.cz). Změny a aktuální informace naleznete na www.mmct.cz nebo <https://www.facebook.com/mmctcz>.

Jakmile to bude možné, rádi opět přivítáme návštěvníky nejen v expozicích, ale i na pravidelných seminářích, přednáškách a dalších akcích.

Městské muzeum Česká Třebová, Klácelova 11, Česká Třebová, tel. recepce 465 322 634, tel. kancelář 465 534 516, www.mmct.cz, <https://www.facebook.com/mmctcz>

ODEŠEL PROPAGÁTOR TURISTIKY

V prosinci loňského roku odešel ve věku 87 let člen KČT Česká Třebová Rudolf Fibigar. Po celý svůj život to byl turista tělem i duší. Zúčastňoval se velkých celostátních turistických akcí, kde měl spoustu přátel. Všichni ho znali jako „Rudu ze Třebové“. V klubu byl velmi aktivní. Před třiceti lety se zapojil do organizování pochodu Putování za Třebovským kohoutem a brzy na to se „Kohout“ konal pod jeho vedením. Vydával turistické záznamníky, aby přilákal turisty z jiných míst k poznání zajímavosti v okolí našeho města a stal se tak jeho velkým propagátorem. S tím souvisí i jeho téměř třicetiletá činnost značkářská. Po Rudolfovi Fibigarovi nám tu v okolí zůstalo 110 km perfektně udržovaných turistických cest, po nichž se můžeme z našeho města vydat na všechny světové strany a ty nás nádhernou přírodou dovedou k zajímavostem v našem okolí, které on sám tolik miloval. Životní oporou v jeho práci i na cestách mu

Rudolf Fibigar

byla jeho manželka Blažena. Ta se rozhodla odejít do turistického nebe krátce po něm. Děkujeme za všechnu práci a za dílo, které nám tu po vás zůstalo.

Klub českých turistů Česká Třebová

MILENA ASMANOVÁ (11. 10. 1930 – 3. 1. 2021)

Zprávu, že už mezi námi nikdy nebude Milena Asmanová, že už nikdy se jí nepodívám do očí, neuslyším její zvonivý smích a nevidím její uvážlivé gesto, jsem musel nakonec přijmout jako surovou realitu.

Časová osa našich vzájemných setkání, někdy zcela náhodných, někdy k předem domluvenému tématu, trvala plných 74 roků. Psal se rok – tuším – 1942 nebo 1943 a já jsem se velice zajímal o divadlo. Také jsem už měl za sebou několik „šteků“! Najednou si mě zavolala paní učitelka Kučerová a svěřila mi roli Říši v dětské hře „Pamela“. Přesný název už neznám, ale jejím autorem byl p. Míla Kolář (1905–1979), který měl příbuzné v České Třebové. V Praze tato hra o dětech měla velký úspěch. Zrovna tak i v našem městě. Hrál jsem Říšu, Hana Kučerová Pamelu.

O několik měsíců později se v Národním domě hrála další dětská hra, ve které jsem hrál Kuchtíka. A právě mojí partnerkou byla o rok starší Milena Reindlová. Toto byla její první role (nikoliv, jak je uváděno na internetu, 2. 3. 1947 ve Sněhové královně). Zrovna tak musím opravit údaj v její filmografii. Jejím prvním filmem bylo účinkování v roce 1956 v Dobrém vojáku Švejkovi (nikoliv až v r. 1958 v Sequensově Útěku ze stínu).

Ten den, kdy dostala scénář, jsme se setkali. Měla neobyčejnou radost, že s p. Hrušínským prohodí několik vět. Byla to poctivá radost! A měla na ni právo! Své studium brala nadmíru vážně a při své pílí už tehdy byla nad mnohými spolužáky.

Zase náhoda! Svou dvouletou presenční službu (1952–54) jsem si odbýval v Mostě. První angažmá (roční) Mileny bylo též v Mostě u ředitele Buchvaldka. Pak teprve přešla do Pardubic (1954–1960) a pak už na svoji hlavní dlouhodobou „štaci“ do Národního divadla Moravskoslezského v Ostravě.

V tu dobu jsme se neviděli i několik let. Sledoval jsem její herecký růst hlavně v televizních pořadech, nebo když v Praze hostovala.

Kdy jsem si ujasnil, že Milena je velká herečka, se vším všudy, byla role Karoliny v televizním seriálu Kamenný řád. Byla to pro ni velká příležitost, kterou do posledního písmene a gesta plně využila.

Po přestěhování do Prahy už bylo více příležitostí se sejít i s panem manželem a mou paní Ivankou. Bylo nám už tolik, že se objevil i nějaký ten zdravotní neduh a moje žena mohla Mileně pomoci nejenom radou, ale i skutkem. Byli jsme důchodci, a tak jsme měli čas... Sice Milena ještě pohostinsky hrála v Realistickém divadle (velice úspěšně), ale volného času přibývalo.

Byl jsem velice rád, že přijala mé pozvání na vernisáž výstavy fotografií. Ještě jednou Ti, Mileno, děkuji. Měl jsem také příležitost se setkat i s jejími přáteli. Hlavně vzpomínám na paní Věru Liškovou (1930–2002), druhou manželku Raoula Schránila, a pana Jiřího Čapku, bývalého předního herce v Ostravě.

Moje poslední setkání s Milenou bylo v domově důchodců v Praze-Ďáblicích. Co mi zbývá? Jedině poděkovat za nezištné obohacení mého duševního života. Bohužel, už Ti to nemohu říci z očí do očí...

Josef Zavřel

Milena Asmanová *11. 10. 1930 †3. 1. 2021, rozená Reindlová, se narodila v Brně, ale od dětství až do studia žila v České Třebové, kde chodila do Odborné školy pro ženská povolání a již tam se zajímala o herectví. Ve školním představení Sněhová královna hrála Pohádkáře. Hru režírovala třídní učitelka Vojtěška Vohralíková st. společně s Anđelou Kučerovou. Vystudovala herectví na pražské DAMU. Při studiích se svými spolužáky často jezdila do České Třebové, mezi které patřil i Josef Zíma. Krátce hrála v Divadle pracujících v Mostě (1953–1954), poté ve Východočeském divadle v Pardubicích (1954–1960). V této době často navštěvovala Českou Třebovou, kde několikrát hrála v Národním domě. Natrvalo zakotvila ve Státním divadle v Ostravě (1960–1993). Asmanová se celý život věnovala především práci v divadle, hrála i v řadě seriálů, filmů a her.

Vidět jsme ji mohli například ve filmu Dobrý voják Švejk, Košílka, v seriálu Kamenný řád, v muzikálu Mrazík na ledě, a její poslední role byla v seriálu Policie Modrava.

Od 90. let byla i oblíbená pedagožka. Učila na ostravské konzervatoři a poté založila vlastní herecké studio Mileny Asmanové. Hereckou dráhu začali pod jejím vedením například Michal Kavalčík, Tereza Bebarová, Zuzana Kajnarová či Milan Kačmarčík. Za svou hereckou činnost byla v roce 1985 jmenována zasloužilou umělkyní. V posledních letech žila v Praze, odkud také jezdila do České Třebové a zúčastňovala se zkoušek DS Hýbl, kde jsem si s ní i já, jakožto se svou sestrou, mohl zahrát.

Petr Reindl

Vlevo fotografie z vernisáže výstavy fotografií Josefa Zavřela „Motivy z cest“ z 5. dubna 2012 ve výstavní síni Kulturního centra v Praze, kde Milena Asmanová spolupracovala (recitace).

VZPOMÍNKA NA HEREČKU MILENU ASMANOVOU

V neděli 3. ledna 2021 ve věku devadesáti let zemřela herečka Milena Asmanová, rozená Reindlová, pocházející z České Třebové. Jelikož jsem měl možnost, stejně jako řada dalších občanů našeho města, paní Milenu Asmanovou osobně poznat, dovoluji mi několik vzpomínek.

Jako chlapec školou povinný jsem na televizi obrazovce sledoval dnes již pamětnický seriál ostravské televize Kamenný řád, natočený v roce 1975. Na seriál mě upozornili rodiče, abych viděl paní Asmanovou, která zde ztvárnila Karolinu Poštulkovou. Že jsem byl na seriál rodiči upozorněn, mělo svůj důvod. Pocházím totiž ze sídliště Křib a naším sousedem z vedlejšího domu byl a dosud je, pan Petr Reindl, známý člen populární třebovské trampské skupiny Medvědi, bratr paní Asmanové. A v sousedním vchodě tehdy bydlela paní Miroslava Reindlová, maminka obou sourozenců. Všechny členy rodiny Petra Reindla jsem osobně znal, jelikož s jeho dcerou Petrou jsem chodil do mateřské školy Křib. A babička Reindlová pro Petrušku do školky často chodila. A tak, když mi rodiče objasnili příbuzenské vztahy rodiny s paní Asmanovou, byl jsem na seriál zvědav. A hltať jsem jej jedním dechem, výkony všech herců, tedy i paní Mileny, byly úžasné. Jednou, když jsme šli s tatínkem domů, předjelo nás na sídlišti Křib malé, neznámé autíčko. Připomeňme, že se jedná někdy o začátek 80. let 20. století a tehdy na Křibě parkovalo asi pět aut, z toho většina embéček. Tak každé cizí auto hned člověka upoutalo. Auto zaparkovalo a vystoupila z něj noblesní dáma s kabelkou a vešla do protějšího vchodu.

Tatínek mě upozornil, abych si ji prohlédl, že to je paní Asmanová a přijela za maminkou. Poslechl jsem a vryl si její podobu do paměti. Od té doby, když jsem cestou ze školy již známé autíčko zahlédl parkovat u domu, hned jsem doma hlásil, že „je tu paní Asmanová“. Uplynulo několik let, já už pomalu končil základní školní docházku a tatínek mi řekl, že nemáme ve sbírce třebovských osobností fotku paní Asmanové. A dodal k tomu: „Napiš jí do divadla do Ostravy. To se tak dělá, psát hercům o fotky. Napiš jí, že jsi z Křibu, kolik je ti let a že ji tu vídáváš chodit za maminkou, ale netroufáš si ji oslovit. Určitě ti odpoví.“ A tatínek to uhadl. Já dopis napsal a za několik dní, skutečně na mé jméno, dorazil dopis z Ostravy, jehož součástí byla krásná a podepsaná černobílá fotografie. Byl jsem moc šťastný.

A zase uplynulo několik let a já začal občas potkávat paní Asmanovou na premiérách představení zdejšího DS Hýbl, kam jezdila povzbudit a „zkontrolovat“ výkony svého bratra Petra, ale i při dalších příležitostech. Samozřejmě, dle možností, při těchto setkáních paní Asmanová neunikla objektivu mého fotoaparátu. První fotografie jsem pořídil na Divadelním plese DS Hýbl, který se konal v Národním domě 2. února 2002. Tam jsem měl možnost s ní prvně hovořit a povprávět, že pamatuji její cesty na Křib a jak jsem jí psal o fotku. O čtyři měsíce později, 6. června 2002 jsem viděl Milenu Asmanovou na jevišti. Zavítala do Národního domu s divadlem Skelet Pavla Trávníčka, kde v minimuzikálu Popelka ztvárnila postavu Macechy. Zde jsem udělal její fotografii v diva-

Milena Asmanová se svým bratrem

delním kostýmu. V září 2008 jsem se setkal s paní Asmanovou a jejím manželem na Starém náměstí, kde popíjeli kávičko pod podloubím u mléčných lahůdek. Bylo mi nabídnuto, abych si přisedl. Jak rád jsem možnost využil! I z tohoto dne mám fotografie. Pochopitelně další fotografie vznikly na vernisáži výstavy fotografií z cest PhDr. Josefa Zavřela, ve výstavní síni KC, kterou Milena Asmanová uvedla do života. To byla asi poslední příležitost, kdy jsem měl s paní Asmanovou možnost se setkat. Zde též vznikla naše společná fotografie a dokonce jsem ji vyfotografoval společně s mým tatínkem.

S Milenou Asmanovou odešla jedna z významných osobností, na něž Třebová může být právem hrdá. Čest její památce!

text a foto: Martin Šebela

PŘED 20 LETY ZEMŘEL PRVNÍ POREVOLUČNÍ STAROSTA MĚSTA ING. ZDENĚK LANG

Zdeněk Lang

V neděli 25. února 2001 zemřel náhle na lyžařském výletě poblíž Svinné Ing. Zdeněk Lang, bývalý starosta našeho města. Na své trase hovořil s několika lidmi, aby se pak po chvíli skácel a přes pomoc druhých spojenou s okamžitou resuscitací se už zpět

na břeh života nevrátil. Záchraná služba byla zavolána po chvíli mobilním telefonem, ale do šesti minut to do lesa samozřejmě stihnout nemohla – už bylo pozdě...

Ing. Zdeněk Lang se narodil 5. prosince 1932. Byl jistě významnou a populární osobností našeho města, člověk velmi aktivní, ve společnosti kamarádský. Byl opravdovým Třebovákem a všemožně se snažil prosazovat naše město tak, aby znovu nabylo té vážnosti a významu, který mu přísluší. V celém svém snažení ve funkci starosty i dále ve funkci radního nebo zastupitele vždy velmi aktivně působil a diskutoval k nejrozmanitějším problémům. Již od mládí byl aktivním sportovcem, snad právě ve sportu získal tolik přátel. Zůstal sportu věrný i jako funkcionář a byl nejen čelným představitelem zdejšího Sokola, ale i aktivně působil v jeho ústředí. Po listopadu 1989 se okamžitě aktivně zapojil do veřejného a politického života nejdříve v Občanském fóru a po jeho rozpadu pak do Občanské demokratické strany, za kterou kandidoval dvakrát do městského zastupitelstva, také do zastupitelstva Pardubického kraje. Byl jedním z aktivistů vzniku myšlenky vytvořit místo stávajícího okresu region „Pomezí Čech, Moravy a Kladska“, inicioval jeho vznik v České Třebové a byl i jeho prvním

představitelem. Svou myšlenkou poněkud předstihl dobu a nenalezl podporu v žádných oficiálních strukturách. To se ovšem později podařilo dalším, kteří založili „euroregion Glacensis“, tedy region stejného názvu, ovšem s jiným obsazením, a při jeho vzniku také dokonce bez České Třebové.

Nelze pominout také Zdeňka Langa jako stavitele a projektanta. Jako odborník právě vždy nejvášnivěji vystupoval při hodnocení studií, plánů a záměrů, o vývoji města měl své představy. Řadu staveb během svého života realizoval, vzpomeňme např. na stavbu krytého bazénu v České Třebové nebo Kulturního domu v Ústí n. O. Jako aktivní projektant zůstal i ve svém důchodovém věku, kdy účinně pomáhal v projekční kanceláři své dcery Ing. I. Smolové. Lze tedy doslova říci, že zemřel u projektantského prkna, uprostřed rozdělané práce.

Již v den jeho úmrtí vznikla ve Třebové iniciativa na postavení malého pomníčku Ing. Zd. Langovi, kde tak náhle zemřel. To se nakonec podařilo díky Antonínu Černému zajistit. Českotřebovští skauti dodnes organizují pochod „Zdejdivou stopou“, vedenou právě kolem „Zdejdiva pomníčku“. Čest jeho památce!

Milan Mikolecký

Dne 8. ledna 2021 uplynulo 10 let od chvíle, kdy nás navždy opustil pan **Jiří Švancara**. Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

S láskou vzpomíná manželka Marie, dcera Marie s rodinou, syn Jiří, vnučka Šárka a ostatní příbuzní.

Dne 19. února 2021 uplyne již 10 smutných let od úmrtí milované manželky, maminky a babičky paní **Olgy Rybkové**.

S láskou vzpomínají manžel Bohumír, dcera a syn s rodinami a ostatní příbuzní.

Uplynul třetí smutný rok od úmrtí naší drahé maminky **Libušky Sklenářové** a jejího manžela **Jana Sklenáře**, kdo jste je znali, vzpomeňte s námi tichou vzpomínkou. Děkujeme syn Luboš a snacha Líba.

Dne 1. února 2021 uplynou smutné tři roky od chvíle, kdy nás navždy opustila naše milovaná manželka, maminka a babička, paní **MUDr. Eva Formánková**. Děkujeme všem, kdo si spolu s námi tiše vzpomenu.

Manžel, dcera a syn s rodinou.

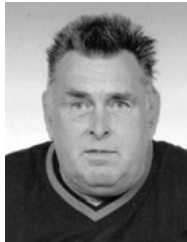
Dne 23. února 2021 uplyne 8 roků, kdy klesla ruka, která tak ráda pracovala, zmlkla ústa, která tak slovy jen hladívala, oči, které se tak jasně dívaly, se navždy zavřely našemu manželovi, tatínkovi, dědovi, panu **Adolfu Hamplovi**.

Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku. *S láskou vzpomíná celá rodina.*

Dne 25. února 2021 uplyne 9 let od chvíle, kdy nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička, paní **Stanislava Ryšavá**. Kdo jste ji znali, věnujte jí s námi tichou vzpomínku.

Vzpomínají: František, syn s rodinou, Miloš, syn s rodinou, Jiří, syn s rodinou, Pavel, syn s rodinou.

Čas plyne, vzpomínky však zůstávají. Dne 19. února 2021 uplyne smutný pátý rok, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček pan **Jindřich Sršeň**. Zůstává v našich srdcích živý, protože láska je silnější než smrt.

Všichni, kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. *S láskou vzpomínají manželka Jana, synové a dcera s rodinami.*

Dne 18. února 2021 uplyne 1. smutný rok od chvíle, kdy nás navždy opustil pan **Bronislav Blažek**. Děkujeme všem, kteří mu společně s námi věnují tichou vzpomínku. *Vzpomíná rodina.*

Dne 9. února 2021 si připomínáme 14. výročí úmrtí naší maminky a babičky, paní **Mnislavy Vaňové**. Děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi, synové s rodinami.

Dne 1. února 2021 je to již 17 let, co nás opustil náš tatínek, dědeček, pradědeček, pan **Vladimír Hašek**. Kdo jste ho znali, zavzpomínejte s námi.

Vzpomínají dcera Zdenka Pirklová s rodinou.

Dne 6. února 2021 uplyne 2. smutný rok od chvíle, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček, pan **Karel Sabat**. Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Vzpomínají: manželka a syn s rodinou.

Dne 16. února 2021 uplyne 5. smutný rok od úmrtí naší maminky, babičky a prababičky, paní **Aleny Papežové**. S láskou vzpomíná rodina. Děkujeme všem, kteří si vzpomenu spolu s námi.

Dne 26. února 2021 uplyne 1. smutný rok, co nás navždy opustil pan **Jiří Kovář**, drahý manžel, tatínek a dědeček. Kdo jste ho znali a měli rádi, věnujte mu spolu s námi tichou vzpomínku.

Vzpomíná manželka a děti s rodinami.

Dne 2. února 2021 to jsou 3 roky, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, sestra, kamarádka, paní **Adéla Pirklová**. Kdo jste ji znali, věnujte jí s námi tichou vzpomínku. *S láskou vzpomíná dcera Adéla s rodinou a bratři František, Zdenek a Luděk s rodinami.*

Dne 23. ledna 2021 uplynul 1. smutný rok od chvíle, kdy nás opustil náš drahý tatínek, strýc, dědeček a pradědeček, pan **Jiří Němec**.

Dne 24. dubna 2021 uplyne 3. smutný rok od chvíle, kdy nás opustila naše milovaná maminka, teta, babička a prababička, paní **Věra Němcová**.

Kdo jste je znali, věnujte jim tichou vzpomínku spolu s námi.

Vzpomínají:

Jiří a Roman, synové s rodinami.

Dne 16. února 2021 uplyne 20 let od chvíle, kdy nás navždy opustil náš drahý tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Otakar Krejčí**.

Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Vzpomínají: syn a dcery s rodinami

„Kdo v srdcích žije, neumírá.“

Dne 2. února 2021 uplyne smutných sedm let od chvíle, kdy nás opustila milovaná maminka, babička, prababička a sestra, paní **Božena Čechová**. Děkujeme všem za vzpomínku.

S láskou vzpomínají dcery Monika a Pavla s rodinou a sestry Jana, Eva, Vlasta a Jitka.

Dne 1. února 2021 uplyne osmý rok, co nás navždy opustila paní **Marie Vondrová**.

S láskou vzpomínáme a děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi.

Dne 27. února 2021 uplyne 3. smutný rok od chvíle, kdy nás navždy opustila naše drahá maminka, přítelkyně, babička a prababička, paní **Věra Nováková**. Kdo jste ji znali, věnujte jí s námi tichou vzpomínku.

Vzpomíná: zarmoucená rodina.

Jsou to již tři roky co odešel 27. února 2018 do swingového nebe náš tatínek, dědeček, pradědeček a kamarád, pan **Jaroslav Koníček**. Vzpomeňte s námi, syn Jarďa s rodinou

Dne 10. února 2021 uplyne 10 let od chvíle, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel a tatínek, pan **Josef Bruna**. Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Vzpomínají: manželka, syn, ostatní příbuzní

Dne 10. února uplyne druhý smutný rok ode dne, kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček, pradědeček a bratr, pan **František Demel**. Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

S láskou vzpomínají manželka Ludmila, děti Jaromír a Dagmar s rodinami a ostatní příbuzní.

Dne 22. února 2021 uplyne 3. rok od chvíle, kdy nás navždy opustil náš drahý tatínek a dědeček, pan **Miloslav Dvořák**.

Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Vzpomíná: Zarmoucená rodina.

Dne 12. února 2021 uplyne 15 let od chvíle, kdy nás navždy opustil náš drahý tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Antonín Fišer**. Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Vzpomínají: Libuše, dcera s rodinou, Jana, dcera s rodinou, Jiří, syn s rodinou.

Dne 12. února 2021 uplyne 2. smutný rok od chvíle, kdy nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička, paní **Věra Vlčková**.

Kdo jste ji znali, věnujte jí s námi tichou vzpomínku.

Vzpomínají: děti s rodinami

Vzpomínky na zesnulé jsou uveřejňovány na základě objednávky u Pohřební služby městské společnosti Eko Bi, s. r. o. sídlící na adrese Hřbitovní 1160, Česká Třebová. Cena za otištění jedné vzpomínky v periodiku je stanovena na 200 Kč.

ÚMRTÍ

Jindřich Šebek, 93 let, Česká Třebová
Irena Rybková, 81 let, Česká Třebová
Radomír Jasanský, 70 let, Němčice
Zdeněk Hruška, 74 let, Česká Třebová
Miroslav Konvalina, 95 let, Česká Třebová
Bedřich Pecháček, 79 let, Česká Třebová
Jaroslav Doležal, 91 let, Zhoř
Božena Pražáková, 78 let, Česká Třebová
René Bašík, 46 let, Česká Třebová
Jiří Jansa, 78 let, Česká Třebová
Martina Částková, 36 let, Česká Třebová
Otakar Riess, 90 let, Česká Třebová
Blažena Fibigarová, 82 let, Česká Třebová
Karel Šmíd, 92 let, Česká Třebová
Pavel Podhajský, 54 let, Česká Třebová
Josef Kubrt, 90 let, Česká Třebová
Miluše Černá, 86 let, Česká Třebová

Vzpomínáme.

**Pohřební služba
a krematorium Česká Třebová**
tel. +420 733 615 000

ZAVÁDĚNÍ PALIATIVNÍ PÉČE V ZAŘÍZENÍ DOMOVA PRO SENIOR

Paliativní péče je péče poskytovaná osobám žijícím s nevy léčitelným onemocněním či osobám umírajícím, i jejich blízkým. „Smyslem paliativní péče je zajistit, aby člověk mohl život prožít kvalitně a důstojně až do jeho posledního okamžiku při současném respektování přání a hodnot umírajícího,“ říká Magdaléna Peterková, ředitelka Sociálních služeb Česká Třebová.

Byla paliativní péče dosud nějakým způsobem zajišťována v Domově pro seniory?

V našem českořebovském Domově pro seniory uplatňujeme některé prvky paliativní péče (například zajištění adekvátní lékařské péče, doprovázení umírajícího), ale je to jen velmi malá část toho, co paliativní péče zahrnuje. Paliativa se zakládá na multidisciplinární spolupráci odborníků (lékaři, pečující osoby, psychologové, duchovní aj.) a zahrnuje celou řadu specifických postupů. V našem zařízení chceme poskytovat péči v důstojném prostředí, chceme umět přesně reagovat na aktuální potřeby konkrétních lidí, chceme být jejich průvodci při odcházení, chceme umět provázet také blízké umírajícího.

Jak se paliativní péče liší od ošetrovatelské služby?

Základem ošetrovatelské péče je stejně jako u té paliativní zajistit péči o člověka, kterému jeho věk, zdravotní stav či sociální situace neumožňuje, aby se o sebe postaral sám. Paliativní péče tu, řekněme běžnou, ošetrovatelskou péči doplňuje o prvek péče o umírající.

Paliativní péče přijímá umírání jako přirozenou součást života a hledá cesty, jak zajistit kvalitní závěr života a současně to, aby odcházení člověka bylo klidné, důstojné a pokud možno bezbolestné. Paliativa současně více pracuje s rodinami umírajících, pro které je odchod blízkého člověka pochopitelně velmi náročnou a traumatizující situací. Nutno říct, že paliativní péče není jen péče o člověka v posledních hodinách či dnech života, ale je to mnohdy dlouhodobý a komplexní proces, jehož závěrem je smíření. Smíření s koncem a důstojné odcházení.

Od ledna 2021 spouštíte nový projekt v rámci programu Spolu až do konce, který vyhláší Nadační fond AVAST. V čem spočívá?

Na úvod musím upřesnit, že od 1. ledna má Nadační fond AVAST nástupce, a tím je Nadační fond ABAKUS. Ale změnilo se jen jméno, nikoliv principy, na kterých naše spolupráce stojí. Cílem programu Spolu až do konce je zvýšit dostupnost paliativní péče v různých službách. Pro následující dva roky byla pozornost zaměřena na dostupnost paliativní péče v pobytových sociálních službách pro seniory (v předchozích ročnících to byly třeba nemocnice nebo hospice). Ve vybraných zařízeních budou vytvořeny podmínky pro zavedení paliativní péče prostřednictvím realizace konkrétních opatření a metodických postupů. Po dvou letech vznikne síť domovů pro seniory, které získají know-how v oblasti paliativní péče a budou sloužit jako referenční pracoviště. Jen dodám, že do programu Spolu až do konce 2020 se přihlásilo celkem 40 žadatelů,

do finále postoupilo 24 uchazečů a z nich vzešlo 15 podpořených organizací. Českořebovský Domov pro seniory je pak jedinou podpořenou organizací v Pardubickém kraji.

Proč se Domov pro seniory do programu zapojil?

S myšlenkou paliativní péče jsme si pohrávali již delší dobu. Ale zjistili jsme, že toto téma vyžaduje víc než jen několik málo úkonů, které jsme v tuto chvíli schopni našim umírajícím uživatelům poskytnout. Pro to, abychom u nás uměli paliativu dobře uchopit a realizovat, je nutné změnit přístup i myšlení. Je to velmi citlivé téma, kterému se lidé podvědomě brání. Ale základní myšlenkou je přijmout umírání jako přirozenou a nevyhnutelnou věc. A tuto myšlenku musí přijmout sami uživatelé, jejich rodiny, ale i personál Domova. A uvědomili jsme si, že to sami nezvládneme. Proto jsme byli rádi, že jsme objevili možnost ucházet se o podporu v rámci nadačního programu, díky kterému získáme „full servis“ pro zavádění paliativní péče v našem zařízení, tedy získali jsme finanční, mentorskou a vzdělávací podporu.

Jak bude probíhat spolupráce s nadačním fondem?

Již v tuto chvíli probíhají online setkání, na kterých se ladí harmonogram činnosti na celé dva roky. V první fázi nás čeká velký objem vzdělávání, které pro nás na míru připravují organizace, se kterými nadační fond spolupracuje a které patří ke špičkám v oboru paliativní péče (Domov Sue Ryder, Centrum paliativní péče, Cesta domů aj.). Vzdělání představuje základ pro všechny další aktivity a cílí na různé skupiny. Kromě pečujícího personálu je připraveno zvláštní vzdělávání pro zdravotní sestry, sociální pracovníky, spolupracující lékaře i management. Současně nám byl v rámci programu přidělen mentor, který nás bude celým procesem zavádění paliativní péče provázet a bude nám pomáhat. Z fondu jsme také dostali finanční prostředky na materiální vybavení nezbytné k péči o osoby v terminálním stádiu. Výhod, které přináší spolupráce s nadačním fondem, je nespočet, a jsme opravdu pyšní na to, že náš projekt zaujal výběrovou komisi tak, že nám podpora byla přidělena.

Bude mít zapojení do programu Spolu až do konce ještě nějaké další přínosy?

Kromě aktivit, které se budou bezprostředně vázat na naše zařízení a personál Domova, chystáme postupem času otevření tohoto tématu veřejnosti. Umírání je téma do jisté míry stále tabuizované. O to náročnější je pak vyrovnat se se smrtí blízkého člověka. Rádi bychom přispěli k tomu, aby nejen lidé v Domově pro seniory, ale i jejich blízcí a další přistupovali ke smrti s pokorou, důstojně, ale smířeně.

Za rozhovor děkuje Hana Sychrová.

OHLÉDNUTÍ ZA AKCEMI V DOMOVĚ PRO SENIORY

Podobně, jako koronavirus mění zaběhlé pořádky v našich každodenních zvyklostech, ovlivnil i akce a dění v Domově v měsíci prosinci. Tradiční předvánoční akce, včetně vánoční večere, bohužel proběhnout nemohly. Na druhou stranu ale vznikly akce nové, které současně podmínky splňovaly a alespoň trochu se nám díky nim podařilo vnést vánoční atmosféru i do Domova.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

I přes složitější podmínky navštívil Domov dne 4. 12. Mikuláš. A ne jeden, ale rovnou tři. Každý z nich společně s čertem, tedy čertici, a andělem navštěvoval seniory na pokojích a naděloval mikulášské balíčky. Samozřejmě za přísných hygienických opatření, s použitím ochranných pomůcek – rukavic a respirátorů.

VÁNOČNÍ HVĚZDY A PŘÁNÍ OD ZŠ HABRMANOVA

Zajímavý nápad, který by se možná mohl stát novou tradicí, bez ohledu na vývoj pandemie, byla akce ZŠ Habrmanova ze dne 8. 12. Od rána přicházely jednotlivé třídy základní školy k Domovu a na chodníky pod balkony malovaly vánočně laděné obrázky a přání do nového roku.

Odpoledne přivezli žáci této školy uživatelům Domova vánoční hvězdy, které pořídili za peníze získané z vánočního jarmarku. Hvězdy potěšily nejen uživatele, ale i zaměstnance sociálních služeb – pro každý úsek byla připravena vánoční hvězda také. Žáci poté zarecitovali seniorům přání do rozhlasu Domova. Vzhledem k situaci se celá akce odehrála venku, před vchodem do budovy, i rozhlasový přenos musel být provedený z venkovních prostor.

Na základě zpětných vazeb od uživatelů mohu říci, že je akce velmi potěšila a vánoční hvězdy ještě stále zdobí jejich pokoje.

Členové spolku Otuzilci Česká Třebová s dary

OHLÉDNUTÍ ZA AKCEMI V DOMOVĚ PRO SENIORY

STROJENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU

Každoročně poslední týden před Vánoci zdobíme s uživateli živý vánoční stromek. Uživatelky se při té příležitosti mohou potkat, popovídat si, popřát si „pěkné Vánoce“. Letos jsme stromeček strojili trochu jinak. Uživatelé přicházeli jednotlivě a akce tak probíhala celé dopoledne. Přesto se podařilo stromek pěkně ozdobit a každý, kdo procházel kolem recepcy, ať už na procházku, nebo na nákup v bufetu, ho uznale obdivoval.

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA A STROM SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ

Letošní zájem o účast v projektu „Ježíškova vnučata“ anebo „Strom splněných přání“ byl ze strany darujících nejvyšší za posledních několik let. Díky nim se podařilo splnit téměř 40 vánočních přání. Tradičně se objevovala přání praktická – oblečení, kosmetika, bačkory, u pánů pak také holicí strojky a knížky. Podařilo se splnit i přání méně běžná, jakým bylo krmení pro ptáčky, vaječný koňak, Člověče nezlob se, lednička, nebo vánoční stromeček.

Dárky nám nezasílali pouze jednotlivci, Ježíškovým vnučetem se stal i Spolek otužilců z České Třebové, jehož členové zakoupili pro uživatele 2 polohovací opěrky do postele.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se v předvánočním období zapojili do obdarování seniorů v českotřebovském Domově, ať už se jednalo o účast ve výše zmíněných projektech, anebo mimo ně. Díky Vám se podařilo seniorům rozdat neuvěřitelné množství vánočních dáreků, přáníček a drobných dekorací.

Některé dárky směřovaly i k zaměstnancům Domova, děkuji tedy i jejich jménem za Váš nápad a rozhodnutí potěšit v tomto nelehkém období nejen seniory, ale i osoby, které o ně pečují.

Děkujeme za celoroční spolupráci základním a mateřským školám v České Třebové a doufáme, že v letošním roce 2021 v ní budeme moci pokračovat.

Helena Mechlová, aktivizační pracovnice
Domova pro seniory

KLUB ČERVENKA, Z.S. VEŘEJNÁ ŠICÍ DÍLNA: ZAJÍČEK

11. 2. 2021 v 15:00–17:00 hod.

Kulturní centrum Česká Třebová, klubovna

Lektorka: Lenka Plchová

Pomůcky: šicí stroj (lze zapůjčit) a šicí potřeby. Na hlavu, nohy a ruce jednobarevná látka 20 × 100 cm. Na tělo, vrchní půlku ručiček a uši jinou kontrastní látku 20 × 100 cm (na obrázku puntíkatá látka). Na spodní část uší chlupatou látku ideálně fleecová deka 18 × 16 cm. Duté vlákno na vycpání, 2 očička a 2 knoflíky pro připevnění ručiček.

POKUD SE DÍLNA NEUSKUTEČNÍ Z DŮVODU KARANTÉNY, NÁVOD-FOTOPOSTUP NAJDETE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH U DÍLNY.

Lektorné: 50 Kč

<http://klub-cervenka-z-s.webnode.cz>

OSOBNOSTI TŘEBOVSKÉHO ŠACHU: PAVEL BOREK

Pavel Borek byl po dlouhá léta v České Třebové šachovým trenérem. Jeho rukama prošla celá řada úspěšných hráčů. V tomto článku přinášíme s Pavlem krátký rozhovor.

Na úvod nám prozrad', jak ses dostal k šachům?

Šachy mě naučil můj strýc v deseti letech. Do šachového oddílu jsem ale přišel až někdy ve dvanácti letech.

Vlastně mě tam dovedli kamarádi, se kterými jsem hrál šachy na Křibu. Ráno jsme popadli snídani, a než jsme odešli

do školy, sehráli jsme u Homolků několik partií. V trebovském klubu v té době kroužek pro děti nebyl. Začal jsem tak hrát hned s dospělými. Znalostí jsem moc neměl, ale každodenní hraní ze mě udělalo obstojného hráče. Po roce jsem hrál i soutěže družstev dospělých.

V České Třebové jsi známý jako trenér mládeže – jak ses k tomu dostal?

Trenování mi nabídla kamarádka, která pracovala v Domě dětí a mládeže (DDM). Nakonec mi to vyplnilo 25 let života.

Co podle tebe musí umět/znát dobrý trenér?

Z počátku jsem těch znalostí moc neměl. Nebyl jsem však líný se podívat do knížek a sám se něco naučit. V době, kdy jsem začínal, byl největší problém dozvědět se o šachových turnajích. Internet byl v plenkách. Nevěděl jsem o lidech, kteří organizují šachové turnaje, a oni nevěděli o začínajícím kroužku. Dnes to vše hned najdeme na internetu. Trenér také musí mít spoustu času, aby mohl s dětmi jezdit po turnajích. Také vidí, jak děti hrají a co do výuky zařadit i nad rámec šachovým svazem doporučených osnov.

Co musí dělat na začátku mládežník, který se chce rychle zlepšit v šachu, aby mohl hrát na soutěžní úrovni?

Na to je jednoduchá odpověď: hrát, hrát a hrát. Když dítěti na kroužku něco vysvětlí-

ŠACHOVÝ KLUB

jete, do příštího týdne to zapomene. Až první turnaj ho přesvědčí, že je vhodné trenérovi na kroužku věnovat pozornost.

Šachy a počítače – jak se k tomu stavíš v tréninku?

V současné době asi jiná možnost není. Pokud ale dítě řeší nějaké příklady doma, nemáte možnost poznat, do jaké míry pomáhal počítač.

Jaký máš trenérský úspěch? Co ti udělalo radost?

Radost jsem měl z každé výhry dětí, které chodily do kroužku. Z vítězství na turnaji, postupu do vyšší soutěže a tak dále. Trenérský úspěch je závislý na množství času, které šachové hře věnuje dítě doma. Největším úspěchem byly postupy jednotlivců na Mistrovství Čech a ČR, dvojnásobné vítězství trebovského gymnázia v přeborech škol nebo vítězství Lukáše Vondry v turnaji na šachovém festivalu CZECH Open v Pardubicích.

Co ti šachy přinesly v životě?

Trochu o tom mluvím i v předešlé odpovědi. Na vojně trochu volnější režim, mohl jsem každý týden na vycházku.

Několik hezkých dovolených. Poznání s legendárními hráči a velmistry jako třeba s Lubomírem Ftáčnikem, Michalem Konopkou, Markem Vokáčem nebo Vlastimilem Hortem. Zkrátka spousta hezkých vzpomínek.

Ivo Prax, Šachový klub Česká Třebová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA JINAK

Tříkrálová sbírka letos proběhla jinak, než bylo v předešlých ročnících zvykem. Kvůli pátému stupni tzv. „PSA“ nemohli koledníci vyjít do ulic. Asistenti tříkrálové sbírky proto v jednotlivých obcích zorganizovali rozmístění pokladniček v obchodech, na městských nebo obecních úřadech, v kostelech a v některých firmách. Spolu s dobrovolníky roznesli do poštovních schránek „tříkrálové balíčky“ s cukry, kalendáři a Charitními aktualitami.

Chtěli bychom všem asistentům a dobrovolníkům poděkovat za jejich obětavost a skvělou spolupráci. Děkujeme také všem, kteří nám umožnili rozmístit pokladničky v jejich provozovnách a institucích.

Na Orlickoústecku výtěžek ze sbírky pomohl v minulosti ke vzniku a činnosti mnoha služeb, např. Občanské poradny, Domácímu hospici ALFA-OMEGA nebo Sociálně terapeutickým dílnám Miriam v Králíkách. Ředitelka Oblastní charity Ústí nad Orlicí Ing. Marie Malá sděluje: „Finance z Tříkrálové sbírky jsou pro Oblastní charitu velmi důležité. Pomáhají tam, kde se finančních zdrojů nedostává, či se obtížně získávají z veřejných prostředků. V letošním roce je výtěžek sbírky určen na podporu a zkvalitnění péče o umírající, nemocné, lidi s postižením, na pomoc potřebným rodinám a dalším, kteří se ocitli v nouzi.“

Pro letošní rok byla tříkrálová koleda prodloužena do 24. ledna 2021. Nově je možnost podpořit Tříkrálovou sbírku i prostřednictvím tzv. online kasičky na webu www.trikralovasbirka.cz. Online kasička bude v provozu do konce dubna letošního roku. Celkový výtěžek ze sbírky by měl být znám začátkem měsíce června.

Petra Hubálková

Ilustrační foto Tříkrálová sbírka

POHOTOVOSTNÍ SLUŽBY ZUBNÍ LÉKAŘI – ÚNOR 2021

Sobota, neděle a svátky od 8 do 11 hodin.

6.–7. 2. 2021 MUDr. Podgorný Radim, Vysoké Mýto, Gen. Závady 116, tel. 465 423 957

13.–14. 2. 2021 MUDr. Polzerová Dana, Ústí nad Orlicí, Třebovská 140, tel. 465 524 087

20.–21. 2. 2021 MUDr. Špátová Marcela, Ústí nad Orlicí, Smetanova 1390, 465 524 128

27.–28. 2. 2021 MUDr. Smrčková Jana, Choceň, Dolní 443, tel. 465 471 560

ZAMYŠLENÍ

PRAVDU NEKOUPIŠ

Perský císař Chosreos k sobě povolal své rádce a řekl: „Rád bych od vás slyšel, co si o mně opravdu myslíte. Jsem opravdu dobrým císařem? Když se nebudete bát říci pravdu, dám vám každému drahokam!“ Tu začali předstupovat před císaře jeho rádci a jeden za druhým pěli na něho chvalořeči a vynášeli jeho domnělé ctnosti. Když byl na radě moudrý Elaim, řekl: „Můj císaři, já bych nejraději mlčel, neboť pravdu není možné koupit za drahokam.“ Císař souhlasil, že mu tedy nic nedá, jen aby řekl otevřeně své mínění. Elaim promluvil takto: „Císaři, ty chceš vědět, co si o tobě myslím. Jsi člověka s mnoha chybami a slabostmi tak jako my všichni ostatní. Jenže tvoje chyby a hříchy váží daleko více než ty naše. Tvoje chyby a slabosti vidí celý národ, kterému ty máš dávat dobrý příklad. Lid trápí vysoké daně a ty vydáváš peníze těch ubohých lidí, abys slavil nekonečné slavnosti se zpěvačkami a tanečnicemi. Stavíš nákladné paláce a za vzdímané peníze vedeš zbytečné války.“ Císař se zamyslel, dlouho nic neříkal, ale pak nechal odměnit licoměrné rádce po jednom drahokamu a Elaima jmenoval svým kanceléřem.

Příští den ráno se shromáždili všichni lichotníci před císařem. Jejich mluvčí si stěžoval na obchodníka, který císaři prodal ony darované drahokamy. „Jsou všechny falešné! Pověš toho podvodníka!“ „Vím dobře“, odvětil císař „že jsou falešné. Jsou tak falešné jako vaše slova!“

S vděčností na nedávno zemřelého kněze Jana Rybáře, který svou moudrostí, pravdivostí a lidskostí pomohl mnoha lidem i našeho města a regionu.

Miloš Kolovratník

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme panu MUDr. Ladislavovi Kučerovi a Komunitnímu centru Petrklíč za lidský přístup a profesionální pomoc v péči o našeho tatínka Josefa Kubrta.

Děti s rodinami

SLUŽBY AUDIOHELPU V ROCE 2021

Audiohelp je poradna pro osoby se sluchovým postižením. Sídli na dětské poliklinice v Ústí nad Orlicí. Na adrese ČSA 284 jsme k zastížení v pondělí 8–15 h a úterý, středa, čtvrtek v druhé polovině měsíce 8–15 h. Pomáháme s výběrem kompenzačních pomůcek. Poradíme, na jaké pomůcky mají lidé nárok. Seřizujeme sluchadla, vyměníme hadičky, tvarovky. Lidé si k nám mohou dojet také pro náhradní díly k pomůckám a baterie do sluchadel.

V České Třebové budeme v roce 2021 služby sociální rehabilitace, poradenství pro sluchově postižené poskytovat jedenkrát měsíčně.

ÚTERÝ:

9. 2. , 9. 3. , 13. 4. , 11. 5. , 8. 6. 2021

a) „Žluták“ Domov s pečovatelskou službou 8:00–10:45 v jídelně

b) Domov pro seniory Bezděkov 12:30–14:30 v bufetu (po předchozí domluvě)

c) je možné navštívit imobilní občany a pomoci jim v domácím prostředí.

Více informací o Audiohelpu z. s. na e-mailu audiohelpuo@seznam.cz, tel. 777 882 337. Facebook: Audiohelp z.s.

Zuzana Poláková

PŘEHLED BOHOSLUŽEB A KONTAKTŮ NA CÍRKVE V ČESKÉ TŘEBOVÉ

Církev	sídlo	web	nedělní (sobotní) bohoslužby
Církev bratrská	Tykačova 1183, Česká Třebová	www.cbtrebova.cz	neděle 9:30
Římskokatolická farnost – děkanství	Klácelova 1, Česká Třebová	www.farnostct.cz	neděle 9:30
Církev československá husitská	Mlýnská 900, Česká Třebová	–	neděle 17:00
Českobratrská církev evangelická	Riegrova 283, Česká Třebová	ceska-trebova.evangelnet.cz	neděle 9:00
Církev adventistů sedmého dne	Smetanova 1450, Česká Třebová	ceskatrebova.casd.cz	sobota 9:00

SENIOR DOPRAVA

Senior doprava ČČK Česká Třebová je určena seniorům, osobám zdravotně oslabeným a rodičům s dětmi k návštěvě lékaře, úřadu, na nákup, ke kadeřnici atd. Senior dopravu ČČK lze objednat v pracovní den před plánovanou jízdou (v den jízdy bez záruky) na tel. **728 417 506**.

Doprava pro Vás jezdí každý pracovní den **od 7:00 do 15:30 hodin**. Cenu přepravy a podmínky využití zjistíte na <http://www.cckuo.cz/doprava.htm> nebo na telefonním čísle pro objednání.

INZERCE

ÚČETNÍ A DAŇOVÁ KANCELÁŘ

economicus
daně | účetnictví | mzdy

- daňové poradenství
- zpracování agend a daňových přiznání
- elektronická komunikace s úřady na základě plné moci

Ing. Marie Pohorská
daňový poradce osv.č. 4663

Benátská 295, Litomyšl 570 01
tel.: +420 604 827 828 | e-mail: dp@pohorska.cz
www.pohorska.cz

LDM, spol. s r.o.
Litomyšlská 1378
56002 Česká Třebová

PŘIJME ZAMĚSTNANCE NA NÁSLEDUJÍCÍ POZICE

- Seřizovač CNC strojů
- Obráběč kovů

Pracovní pozice jsou vhodné pro muže i ženy

Podrobnější informace k profesím naleznete na našich webových stránkách: www.ldmvalves.com

V případě zájmu zašlete strukturovaný životopis na e-mail: personalni@ldm.cz
Kontakt: tel: 465 502 438

CENTRUM PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ A SENIORY PARDUBICKÉHO KRAJE, O.P.S.

Detailované pracoviště Ústí nad Orlicí

NABÍZÍ TYTO SLUŽBY:

Sociální rehabilitace

Jednou z činností sociální rehabilitace je bezplatné školení na PC, které probíhá individuálně na předem sjednaných schůzkách. Jedná se o základní obsluhu počítače, vysvětlení internetu včetně komunikace, ovládání základních kancelářských programů.

Dále služba zahrnuje nácvik různých činností a dovedností, zprostředkování kontaktů se společenským prostředím a další.

Sociální rehabilitace je určena zdravotně postiženým od 19 do 64 let a seniorům v nepříznivé sociální situaci.

Půjčovna rehabilitačních a kompenzačních pomůcek pro děti

Dětem se zdravotním postižením, po úraze či v rekonvalescenci nabízíme k zapůjčení kompenzační pomůcky: Chodítko polstrované, Chodítko barevné, Chodítko s podpurnou hrazdou, Mechanický dětský vozík, Dětská mobilní sedačka, Autosedačka, Silniční kolo atd.

Půjčovna rehabilitačních a kompenzačních pomůcek pro dospělé

Osobám se zdravotním postižením, po úraze či v rekonvalescenci nabízíme k zapůjčení tyto kompenzační pomůcky:

- Mechanický vozík 400 Kč
- Chodítko polstrované 70 Kč
- Chodítko čtyřkolové 150 Kč
- Sedačka na vanu s madlem 50 Kč
- Sedačka do vany 50 Kč
- Nástavec na WC 50 Kč
- Pláštěnka na vozík 30 Kč
- Servírovací stůl 100 Kč
- Toaletní křeslo 150 Kč

Ceny jsou uvedeny za jeden měsíc zapůjčení. Obrátit se na nás můžete:

Osobně: Čs. armády 1181, Ústí nad Orlicí (vysoká budova RC Aktiva, 3. poschodí)
Telefonicky: 465 525 324, 775 693 985, 775 693 983

e-mailem: eva.jirincova@czp-pk.cz,

zlata.spakova@czp-pk.cz

Více informací naleznete na www.czp-pk.cz

Adapt Jobs s.r.o.

Přijmeme do našeho týmu za výhodných podmínek **elektromechaniky, lakýrníky a svářeče CO**.

Kontakt: JUDr. Vlado Dubnický,
739 611 498,
e-mail: adaptprace@gmail.com

Českotřebovský zpravodaj

Čeník a objednávka inzerce na www.ceskotrebovskyzpravodaj.cz

SPODNÍ PRÁDLO & BOUTIQUE

Nové náměstí 1748, 560 02 Česká Třebová

U NÁS SI VYBERETE:

- PODPRSENKY – velký výběr velikostí od obvodu 65 až 115 cm, velikosti košíčků A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M.
- KALHOTKY, TRENKOSLIPY, SLIPY, PLAVKY
- STAHOVACÍ PRÁDLO a STAHOVACÍ PUNČOCHÁČE
- DÁMSKOU KONFEKCI ČESKÝCH ZNAČEK – šaty, sukně, halenky, tuniky, svetříky a další...
- DÁRKOVÉ POUKAZY

www.boutiqueludmila.cz

NAKUPE NA NAŠEM E-SHOPU
A ZBOŽÍ SI VYZVEDNĚTE NA PRODEJNĚ.
MÁME OTEVŘENO VÝDEJNÍ OKÉNKO!
Po-Pá od 9 do 12 hod.
nebo dle telefonické domluvy
na čísle + 420 605 291 059.

market **Qanto**

Česká Třebová
Trávník 155

Po-Pá 6:30 - 19:00
So 6:30 - 12:00
Ne 7:30 - 12:00

Akce platí po celý únor.

nakup za nejlepší ceny ve městě!

Toaletní papír Linteo
8 rolí, 3 vrstvy

39⁹⁹

Jihlavanka
150g

29⁹⁹

100g = 19,99Kč

nakup také brikety, dřeva měkké a tvrdé

Objednávejte na: drevo.qanto.cz. DOPRAVA ZDARMA při paletovém odběru!

ZIMA V MŠ U KOUPALIŠTĚ

První vločka, druhá, třetí, jak vypadá zima děti? Konečně nám napadl dlouho očekávaný sníh a paní Zima se ujala svojí vlády. Naše školní zahrada dostala velkou bílou peřinu, ze které se děti radují. Každý den přibudou nové sněhuláky všech výškových kategorií, děti staví se sněžnými lopatami bunkry a iglú, na zahradě sáňkujeme, pekáčujeme a užíváme si všech zimních radovánek.

Nezapomínáme ani na zvířátka. S dětmi do lesa vozíme kaštiny, jablíčka a tvrdé pečivo. Děti pozorují stopy zvířátek a zážitky pro ně byl i setkání s panem hajným. Do krmítek za okna sypou slunečnicová semínka, oříšky a potom sledují, jak se ptáčky o ně perou. Semena oříšků přilákaly i veverka, která s námi celoročně „bydlí“ na školní zahradě. K dalším zimním akcím, které mají děti rády, patří malování na sníh a led. To se ta bílá sněhová peřina promění v peřinu nádherně barevnou.

Děti a učitelky z MŠ U Koupaliště

PROGRAM HOBIT NA ZŠ V ČESKÉ TŘEBOVÉ

V rámci distanční výuky se žáci druhého stupně základních škol v České Třebové účastnili on-line programu HOBIT.

Díky tomuto programu se naučili, jak rozpoznat mrtvici a infarkt, jak na danou situaci správně a rychle zareagovat a následně pomoci. Osvojili si jednoduchou metodu FAST, díky které dokáže poskytnout pomoc opravdu každý!

Náš projekt vznikl pod hlavičkou Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně. Letos dovršil šestý rok fungování a úspěšně ho složilo přes 10 000 žáků na více než 130 školách v celé republice.

Celý program je k dispozici zdarma na stránkách www.projekthobit.cz, přičemž plnou odbornou pomoc poskytuje i krajský koordinátor. Původně byl HOBIT orientovaný pouze na výuku přímo ve školách, v současné době je však učitelům nově nabízena možnost spustit e-learning i na dálku.

Reakce žáků po skončení e-learningové hodiny.

„Program HOBIT byl velice zajímavý a poučný.“ Nikola 9. třída

„Díky tomuto programu bych už uměl zachránit lidský život.“ Honza 9. třída

„Před tímto programem jsem vůbec nevěděla, jak mám na mrtvici reagovat a jak ji rozpoznat.“ Anna 9. třída.

„Už konečně vím, co je to metoda FAST, a tento program je velice hezky zpracovaný.“ Martin 9. třída

„Překvapilo mě, že mrtvici může dostat i mladý člověk, doufám, že se s tím nikdy nepotkám.“ Tadeáš 9. třída

Tímto chci poděkovat pracovníkům odboru školství, ředitelům škol a metodikům prevence na ZŠ v České Třebové za spolupráci a podporu při realizaci projektu HOBIT.

Marcela Pohanková, krajský koordinátor programu HOBIT

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA RYBNÍK

Přípravná třída v nově zrekonstruované škole pro děti s odkladem školní docházky pro školní rok 2021/2022

Hlavním cílem přípravné třídy je připravit děti tak, aby jejich nástup do 1. třídy základní školy byl bezproblémový, a tím se vyvarovat neúspěšných začátků ve vzdělávacím procesu.

Děti budou pracovat v malé skupině (maximálně 15 dětí), s možností individuálního přístupu. Součástí jsou hromadné, skupinové, individuální činnosti se zaměřením na rozvoj oslabených oblastí i volná hra dětí. Přípravný ročník se nezapočítává do povinné školní docházky a děti se v přípravné třídě neklasifikují.

Docházka do přípravné třídy je zdarma.

Doprava je zajištěna pravidelnou autobusovou linkou tam i zpět za doprovodu pedagoga, dále obědy ve školní jídelně a školní družina. Děti mají možnost navštěvovat zájmové kroužky dle nabídky od 1. 9. 2021, plavecký a lyžařský výcvik, týdenní pobyt v přírodě.

Třídní učitelkou bude velmi zkušená paní učitelka Milena Herrmanová.

Bližší informace na tel. čísle: 602 859 125, na e-mailu: reditelka@zsrybnik.cz

Fotografie z činnosti přípravné třídy na webu: www.zsrybnik.cz – Přípravná třída

UMÍSTĚNÍ ČESKOTŘEBOVSKÉ JA STUDENTSKÉ FIRMY 3DPT V SOUTĚŽI TOP LOGO

Naše JA (Junior Achievement) studentská firma 3DPT, kterou založili studenti 3. ročníku na Vyšší odborné škole a Střední škole technické Česká Třebová, se zúčastnila soutěže JA Top Logo, která poskytuje studentům příležitost soutěžit v oblasti grafického designu a produkce reklamního videa své JA Studentské firmy.

Pokud jste o nás ještě neslyšeli, zabýváme se 3D tiskem a zaměřujeme se na modely postavicek. Momentálně nabízíme model filmové postaviceky Groot z filmu Strážci Ga-

laxie, a také tzv. Litophane, speciálně vytištěnou fotografií 3D tiskárnou viditelnou podsvícením, k dispozici na našich webových stránkách www.3dpt.cz.

Soutěž probíhala od 1. 10. 2020 do 29. 11. 2020. S logem, které vytvořil náš grafik Ondřej Lopaur, jsme se umístili na 2. místě. Logo vyjadřuje předmět naší firmy, čímž je 3D Tisk. Písmeno T je zkratka pro místo založení firmy, Českou Třebovou.

Adéla Kočí, 3DPT

URČITĚ JE TO PRO MĚ OBROVSKÁ ČEST A ZÁROVEŇ VELKÁ POCTA, HLÁSÍ LUKÁŠ VAŠINA, NEJMLADŠÍ KAPITÁN EXTRALIGY A LIGY MISTRŮ

V jedenadvaceti letech dostal nejvyšší důvěru od svého týmu. Už třetí zápas totiž vede VK ČEZ Karlovarsko, tým z lázeňského města, bez čtyř centimetrů dvoumetrový smečář Lukáš Vašina s kapitánskou páskou na ruce, čímž se stal nejmladším kapitánem UNIQA extraligy a LM. Zaujal tak místo po zraněném kapitánovi Lukáši Ticháčkovi. Prozatím se mladému kapitánovi s jeho výběrem daří, když se v generálce před Ligou mistrů, kterou dnes (pozn. red. 2. prosince 2020) odstartuje Karlovarsko v italském Trentinu, vítězně naladilo výhrou nad Zlínem.

Po zranění kapitána Lukáše Ticháčka jste převzal v Brně kapitánskou pásku, čímž jste se stal nejmladším kapitánem v extralize, co to pro vás znamená?

Kapitánem jsem se stal sice na úkor zranění našeho kapitána a zároveň prvního nahrávače Lukáše Ticháčka, kterému bych chtěl popřát brzké uzdravení. Určitě je to pro mě obrovská čest a zároveň velká pocta, když mohu být nejmladším kapitánem v celé extralize, a navíc ve skvělém kolektivu, který tady máme, a ve špičkovém klubu, jakým Karlovarsko bezesporu je.

Co vám právě kapitánská páska přináší za povinnosti a jak je pro vás zavazující?

Jak jsem již řekl v předešlé otázce, je to pro mě velká čest, ale zároveň i zavazující pozice. Nosím ji prozatímne po skvělém a zkušeném hráči, který vedl náš tým k vítězstvím, a v tom bych chtěl do příchodu Lukáše navázat. Jednou z povinností, respektive možností, je i komunikace s rozhodčími s dotazy na sporné balony, kdy se dá v rozumné míře i takticky uvažovat a využít například na zklidnění hry. Rád bych, aby se mně dařilo neustále být tím, který bude držet bojovného ducha týmu, a především si kapitánskou pásku zasloužil svými výkony.

Máte díky nové funkci zcela jistě o nové povinnosti navíc postaráno, umíte si tedy dupnout a srovnat hráče do pověstné latě, nebo jste vstřícný kapitán?

Kdyby bylo zapotřebí, tak bych si uměl říct své, to mám po tatkově (úsměv), ale my máme dobrou partu a vše dobře funguje, takže to rozhodně není na pořadu dne a zapotřebí. Jsme profesionálové, každý víme, proč tady jsme, čeho chceme dosáhnout, jaké máme společné cíle a proč si nás vybrali do špičkového klubu, jakým Vary jsou. Navíc máme trenéra, který je v tomto směru poměrně nekompromisní. Jako kapitán a moje role, ve které se cítím nejlépe, je podávat kvalitní výkony a případně strhnout tým v situacích, kdy by se nedařilo, a to jak na hřišti, tak mimo něj.

Určitě však nemohla chybět ani odměna u týmového pokladníka, prozradíte, kolik jste musel obětovat do píny?

Odměna od našeho týmového pokladníka Pepého samozřejmě nechyběla, ale kolik jsem musel dát tomu našemu vysavači peněz do píny, to si raději nechám pro sebe. V každém případě je to společná pína a určitě ji společně ve správný čas smysluplně vyčistíme.

Co na kapitánskou pásku říkal váš tatka, trenér Ústí nad Labem?

Když jsme si volali a řekl jsem mu tuhle novinku, že po dobu nepřítomnosti Cirdy (pozn. red. Lukáš Ticháček) budu kapitánem, tak mi na to odpověděl, že kapitánství není pouze o pásce pod číslem, ale že se jako kapitán musím i chovat, k tomu přidal pár rad, co sám jako trenér vnímá pod pojmem dobrý a příkladný kapitán a jakých vlastností si na dobrém kapitánovi váží. Poté mi bylo kladeno na srdce, abych si vzal příklad z mého zkušeného spoluhráče a našeho kapitána Lukáše Ticháčka.

Vraťme se zpět k extralize. Máte za sebou dvě vyhraná utkání s Libercem a Zlínem, jak jsou pro tým důležitá před startem v Lize mistrů?

Pro tým jsou to velmi důležité zápasy jak po psychické, tak po herní stránce, protože si myslím, že jsme oba zvládli velice dobře. Dařilo se nám na servisu, který je pro nás velkou zbraní, v obraně jsme neměli větších slabin, ale samozřejmě kvalita soupeřů v Lize mistrů je výrazně vyšší. Určitě se však odjíždí s čistější hlavou po kvalitních vítězných zápasech, takže jsme připraveni odevzdat maximální výkon a uvidíme, na co naše hra bude stačit.

Zejména senzační obrat s Libercem z 0:2 na 3:2 musel být pro vaše spoluhráče velmi dobrou psychickou injekcí před náročnými zápasy, které máte před sebou, souhlasíte?

Určitě máte pravdu. Za nepříznivého stavu jsme pořád věřili ve své volejbalové schopnosti a určitě pomohl i bojovný výkon. Zápas nám ukázal, jak silného máme týmového ducha a v co se dá přetavit. V tomto případě to byl fantastický obrat, který nám přinesl vítězství s výborným týmem a výbornými hráči. Co vám budu povídat. Tohle vítězství pro nás asi bylo doposud tím nejcennějším v letošním ročníku extraligy a proti týmu, který postoupil minulý týden dál v evropském poháru. Před Ligou mistrů to přišlo v pravou chvíli pro sebevědomí celého družstva a určitě to bylo povzbudivou psychickou injekcí.

Vítězně jste se naladili na Ligu mistrů v domácím prostředí, ve kterém jste nedali Zlínu příliš šancí na úspěch. Jak byla tato výhra důležitá?

Každý zápas je důležitý a vítězství před odjezdem na LM obzvláště. Jsem rád, že jsme tento zápas zvládli a zvítězili jsme za tři body, teď už se můžeme plně soustředit na Ligu mistrů a na soupeře, kteří nás v naší skupině čekají.

Navíc vy jste celý duel bodově začal i zakončil, určitě tedy panuje spokojenost?

Ano, je to pravda, jsem velice rád, že shoda okolností napomohla tomu, že jsem zápas bodově začal a zároveň ho i ukončil. Ovšem to podstatnější je, že se dařilo celému týmu a nejenom mně.

Opět jste vsadili na servis a vyplatilo se, navíc se vám dařily útoky středem hřiště?

Zlín se nám dařilo zatlačit servisem, takže jsme je odtáhli od sítě. Měli jsme čas na kvalitní obranu, která se dařila, a následně jsme zahráli nespočet nacvičených útočných kombinací a signálů.

Daniel Seifert

Českotřebovák Lukáš Vašina
/ foto: archiv VK ČEZ Karlovarsko

GLOSA ZDENKA HANÍKA O LUKAŠI VAŠINOVÍ VAŠINA JE PLEJER...

Dávám si bacha, když lajkují nějakého hráče. Mám vypěstovanou autocenzuru a ta mi velí, abych se nenechal obalamutit jedním dobrým výkonem. Strašně nerad bych svůj názor za čas korigoval, i když to někdy hrozí. Když hodnotím hráče, všímám si věcí, které nejsou vidět na první pohled. Neverbálního chování, herního optimismu, sounáležitosti s ostatními, vyrovnávání se s nezdary. Zajímá mě, jak hráč situaci řeší, nejen to, jak to nakonec dopadlo. Zkoumám, jak je variabilní, jak ovládá řemeslo. Všímám si, jak reaguje na vlastní chyby i na vlastní úspěchy, ale i na chyby a úspěchy spoluhráčů. Sleduji, jak se chová v tajmu, jak se chová před zápasem a po zápase. Sportovní výkon je pro mě totiž projevem života jedince, který nikdy nelže, poněvadž ve sportovním boji je hráč psychologicky „svlečený úplně do naha“. A tak jsem vždycky rád, když mohu dát za někoho ruku do ohně nebo zvednout palec. Tentokrát je to Lukáš Vašina, který mě okouzluje už výkonem na Mistrovství Evropy kadetů v roce 2017 a od té doby, vždycky když ho vidím, tak konstatuji: sakra, ten chlap to umí. Ba co víc, je to hráč... A víc už vlastně říkat nemusím. Drž se Lukáši, ať se ti splní ty nejmělejší sny.

PaedDr. Zdeněk Haník Ph.D. – volejbalový odborník, bývalý reprezentant, reprezentační trenér, předseda ČVS, autor odborných publikací, vysokoškolský profesor a místopředseda ČOV

VELKÝ HOKEJOVÝ OTAZNÍK

První čtyři zápasy sezony českořebovští Kohouti (jako jediní v krajské lize) vyhráli. Poslední mistrovský zápas odehráli hokejisté České Třebové 11. října loňského roku, vzápětí byla soutěž kvůli koronavirové pandemii přerušena. Nad dohráním krajské ligy se vznášá obrovský otazník.

Stojí za připomenutí, že Kohouti začali dvěma zápasy v domácím prostředí, nejprve porazili Světlu nad Sázavou (4:0), poté porazili Hlinsko (8:5). Ve třetím kole zvítězili vysoko v Lanškrouně (14:1) a vzápětí doma těsně zdolali Chrudim (3:2). O pár dnů později byla soutěž přerušena.

Mužstvo trénovalo nejprve na suchu, poté se mohlo připravovat na ledě. Poslední trénink proběhl v polovině loňského prosince. Nejen hokej dostal další stopku...

„Na sezonu 2020/2021 se nám povedlo postavit kvalitní tým, možná nejsilnější za poslední roky. Mysleli jsme na úspěch a těšili se na fanoušky, na plný českořebovský stadion. Je to smutné, ale nemůžeme nic dělat,“ připomíná předseda a manažer klubu Vladimír Vaněk.

Během vynucené soutěžní přestávky došlo k nečekané změně na postu trenéra. Bezprostředně po čtvrtém vítězství oznámil svůj konec na střídačce trenér Pavel Rohlík.

Z tréninku Krasobruslařského klubu / foto: archiv klubu

TRÉNUJEME, KDE SE DÁ

V minulém roce a bohužel i letos zažíváme mnoho nečekaného, stejně jako všechny sportovní kluby. Předčasné ukončení loňské závodní sezóny, první jarní on-line tréninky, venkovní cvičení místo přípravy v tělocvičně a po vydařeném soustředění a několika dnech tréninku na domácím zimním stadionu jsme opět museli skončit.

Nastavilo se on-line cvičení – jóga, posilování, kondička i kraso prvky – a hned první možnost v prosinci, po víc jak měsíční pauze, jakmile v Ústí nad Orlicí započali s přípravami ledu, už jsme si 2 hodiny zamluvili. Byl to však

oříšek. Maximum 6 dětí ve skupině a v českořebovském klubu je bruslařek přes 40! Byl to proto trénink za odměnu těm nejpocitivějším z on-line tréninků a výzev od trenérek. Na opravdu malou chvíli jsme se mohli podívat zase na místní zimní stadion, než přišel opět zákaz sportování ve vnitřních sportovištích. V trénincích už jsme ale naštěstí mohli pokračovat v Ústí nad Orlicí a ve Svitavách – to jsou venkovní stadiony, a na nich jsme ve skupince 6 dětí během vánočních svátků ještě bruslili. Než si ale bruslařky zopakovaly všechno, co se zapomnělo, byly tréninky zrušené. Chtě nechtě se muselo přesedlat opět k počítačům. Pravidelně 3x týdně děti poctivě makají u „onlajnky“, ale led je led a bruslení a s tím i spojené závody nám všem moc chybí.

I přes všechny komplikace této prazvláštní sezóny se několika bruslařkám podařilo posunout své osobní mety v krasobruslení zase o kousek výš a zimními stadiony zněla čirá radost... A to je příslib do další a doufejme už normální sezóny.

Jana Hůlková, Krasobruslařský klub Česká Třebová

„Osobně mne to mrzí, ale nebudu se vracet do minulosti, vzniklá situace byla popsána na klubovém webu. V polovině loňského října převzal mužstvo Martin Šejba, který v našem klubu působil jako hráč. Má odpovídající trenérskou licenci i zkušenosti, jako asistent a trenér prošel celou mládežnickou základnou Dynama Pardubice,“ komentoval Vladimír Vaněk.

Otázkou je, zda se tento ročník krajské ligy vůbec podaří dohrát. V současnosti se hrají (samozřejmě bez diváků) pouze dvě nejvyšší soutěže, extraliga a první liga.

HC Kohouti Česká Třebová

PROVOZNÍ DOBY SPORTOVIŠŤ ČESKÁ TŘEBOVÁ – ÚNOR

S odkazem na vládní nařízení bude provozní doba sportovišť provozovaných firmou Eko Bi s.r.o. v měsíci únoru stanovena dle aktuálně platných opatření a zveřejněna na stránkách www.bazen-trebova.cz, www.zimak-trebova.cz, www.peklak.cz. O případném obnovení provozu vás budeme včas informovat.